

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องรำวงมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)
ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

THE STUDY OF THAI TRADITIONAL DANCE LEARNING
ACHIEVEMENT OF SECONDARY 1 (GRADE 7) DIPANGKORN
WITTAYAPAT (MATTAYOMWATHATASANKASET) SCHOOL
STUDENTS STUDY USING DAVIE'S PRACTICE SKILLS
INSTRUCTIONAL MODEL

ปรียา ทรัพย์ยุทธ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)
ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ปรียา ทรัพย์ยุทธ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทีปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)
ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
The Study of Thai Traditional Dance Learning Achievement
of Secondary 1 (Grade 7) Dipangkornwittayapat
(Mattayomwathatsankaset) School Students Study Using Davie's
Practice Skills Instructional Model

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวปรีชา ทรัพย์ยุทธ

สาขาวิชา

นาฏศิลป์ศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.

ปีการศึกษา

2565

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์โกศล มีคุณ, กศ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์จรูญ สุนทรานนท์, ศศ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์สมพร ฐรี, ปร.ด.)

วันที่ 20 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวปรียา ทรัพย์ยุท
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ที่เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 40 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 40 คน รวมทั้งหมด 80 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Group Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องร่วางมาตรฐาน เพลงรำชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐานเพลงรำชิมารำ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน และฉบับที่ 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับละ 10 ข้อ

3) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ ประกอบด้วยแบบประเมินทักษะการร้องและแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์, รำวงมาตรฐาน

Thesis Title The Study of Thai Traditional Dance Learning Achievement of Secondary 1 (Grade 7) Dipangkornwittayapat (Mattayomwathatasankaset) School Students Study Using Davie's Practice Skills Instructional Model.

Name – Surname Miss Preeya Sapyuth

Program Performing Arts Education

Thesis Advisor Associate Professor Kamron Suntharanont, M.A.

Academic Year 2022

ABSTRACT

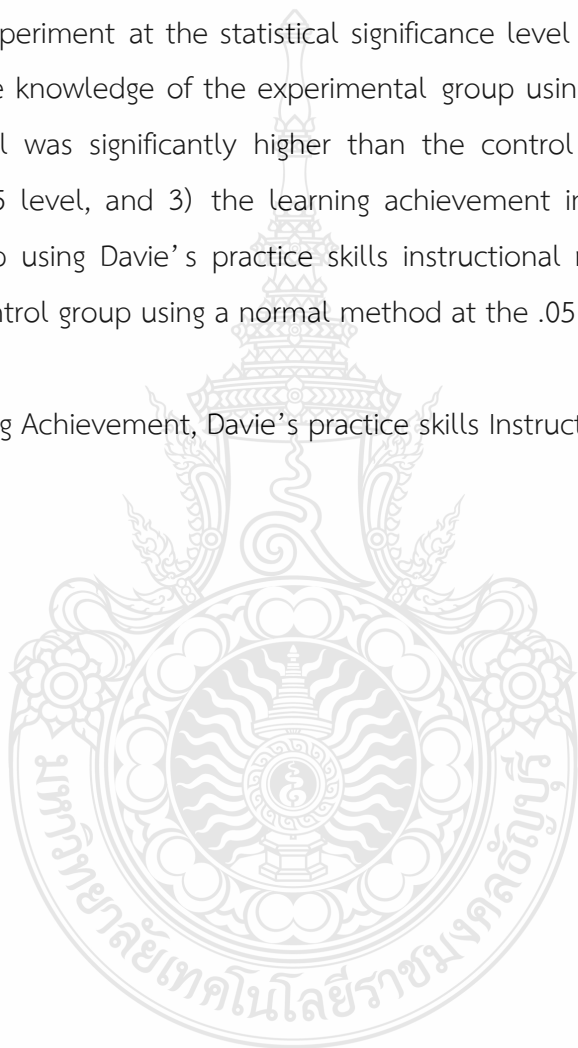
The objectives of this study were to: 1) compare the learning achievement in Thai Traditional Dance of Secondary 1 (Grade 7) Dipangkornwittayapat (Mattayomwathatasankaset) school students using Davie's practice skills instructional model before and after the experiment, 2) compare the learning achievement in the knowledge of art (dancing art) on Thai Traditional Dance of Secondary 1 (Grade 7) Dipangkornwittayapat (Mattayomwathatasankaset) school students between the experimental group using Davie's practice skills instructional model and the control group using a normal method, and 3) compare the learning achievement in practical skills of art (dancing art) on Thai Traditional Dance of Secondary 1 (Grade 7) Dipangkornwittayapat (Mattayomwathatasankaset) school students between the experimental group using Davie's practice skills instructional model and the control group using a normal method.

The samples of this research were 80 students, which consisted of 40 students at the secondary school in class 1/4 in the control group and 40 students in the experimental group in the secondary school in class 1/8. They were selected by group sampling. The research instruments included: 1) 6 lesson plans using Davie's practice skills instructional model to examine the learning achievement on Thai Traditional Dance in Ram Si Ma Ram and Duang Jan Kwan Fa songs of Secondary 1 (Grade 7) Dipangkornwittayapat (Mattayomwathatasankaset) school students, 2) an achievement test, which was divided into 2 parts, the first part on the knowledge of Thai Traditional Dance of Ram Si Ma Ram song as a pre-test and post-test with 10 items and the second part on the knowledge of

Thai Traditional Dance for Duang Jan Kwan Fa song as a pre-test and post-test with 10 items, and 3) a practical skills assessment form consisted of the singing skills assessment form and the dancing skills assessment form in Ram Si Ma Ram and Duang Jan Kwan Fa songs.

The research results revealed that: 1) the learning achievement of the experimental group using Davie's practice skills instructional model after the experiment was higher than before the experiment at the statistical significance level of .05. 2) the learning achievement in the knowledge of the experimental group using Davie's practice skills instructional model was significantly higher than the control group using a normal method at the .05 level, and 3) the learning achievement in practical skills of the experimental group using Davie's practice skills instructional model was significantly higher than the control group using a normal method at the .05 level.

Keywords : Learning Achievement, Davie's practice skills Instructional model, Thai Traditional Dance

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวិทยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของรองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ดร.โกศล มีคุณ ประธานกรรมการสอบ และกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ดร.รจนา สุนทรานนท์ รองศาสตราจารย์ดร.สุทธิพร บุญส่ง รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ ที่ได้ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเป็นกรรมการในการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพวงนิต ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ นางอารี แม่นมั่น นางสาวสมปอง ใจยาว และนางบุญรัตน์ แจ่มกระจ่าง ที่ท่านได้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณ และมอบความดีทั้งหมดให้แก่ คุณบิดา มารดา และคณะครูอาจารย์ที่ให้การสนับสนุน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจ หากการวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่องประการใดผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ปรียา ทรัพย์ยุทธ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(10)
สารบัญภาพ.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	13
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	13
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	15
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	16
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	16
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	17
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	18
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	20
2.2 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	26
2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
2.4 รำวงมาตรฐาน.....	36
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์.....	57
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	65
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	65
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก.....	75
ภาคผนวก ข.....	82
ภาคผนวก ค.....	85
ภาคผนวก ง.....	109
ประวัติผู้เขียน.....	199

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชา ศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียนที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน	58
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชา ศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของ นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน	59
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน	59
ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชา ศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ	60
ตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชา ศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของ นักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่องร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ	61
ตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ	62
ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่ำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ	62
ตารางที่ 4.9 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชา ศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้าของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ	63

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
ภาพที่ 2.1 วงปีพายุเครื่องยนต์.....	39
ภาพที่ 2.2 วงดนตรีสากล.....	40
ภาพที่ 2.3 การแต่งกายแบบชาวบ้าน.....	41
ภาพที่ 2.4 การแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5.....	41
ภาพที่ 2.5 การแต่งกายแบบสากลนิยม.....	42
ภาพที่ 2.6 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร.....	42

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา

ศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน คนไทยจึงควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่กับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้วัฒนธรรมยังเป็นการดำเนินชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเล่น การแสดง การร้องเพลง พุทธกรรม และบรรดาผลงานทั้งมวลไม่ว่าจะเป็นงานด้านจิตรกรรม สถาปัตยกรรม ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี ปรัชญา ศีลธรรม จรรยา ภาษา กฎหมาย ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความคิดความรู้ในลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามหรือความเสื่อมเสียของสังคม และในขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ทั้งเรื่องความเป็นระเบียบความรู้สึกรู้สึกความประพฤติ และกิริยาอาการหรือการกระทำใดๆ ของมนุษย์ที่ปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความเชื่อถือ ระเบียบ ประเพณี ความกลมเกลียวความก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ซึ่งได้ถ่ายทอดกันมารุ่นต่อรุ่น (ไพศาล ไพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม, 2550, น.1)

ศิลปวัฒนธรรมที่ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติมีคุณค่าต่อสังคมไทย ซึ่งจะเห็นได้จากการแสดงต่างๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมวิถีการดำเนินชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้เป็นมรดกของชาติ การอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทยนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องตระหนักถึงคุณค่าของงานนาฏศิลป์ที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ขึ้นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการช่วยส่งเสริม และอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย โดยการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และสืบทอดนาฏศิลป์ไทย ปลูกฝังให้นักเรียนทุกคนยึดถือว่าการอนุรักษ์ และส่งเสริมนาฏศิลป์ไทยเป็นหน้าที่ของทุกคนในชาติ ศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นเมืองในท้องถิ่นของตนเอง ช่วยกันอนุรักษ์ ถ่ายทอดเผยแพร่ นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์พื้นเมือง ตระหนักถึงความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยที่มีต่อสังคมไทย และประเทศชาติ ให้ความร่วมมือในการสนับสนุน เผยแพร่ อนุรักษ์ กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ (ดุซงกี มีป้อม และนิลวรรณ ถ่มรักษัสต์ว์, 2559, น. 112) ความสำคัญของนาฏศิลป์จึงได้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม และจัดให้มีการเรียนการสอนนาฏศิลป์ จากข้อความข้างต้น ภาครัฐจึงจัดให้มีการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ไทย

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เป็นรายวิชาพื้นฐานของโรงเรียนที่ปภักรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จัดทำโครงสร้างหลักสูตร

ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 ทักษะศิลป์ สาระที่ 2 ดนตรี และสาระที่ 3 นาฏศิลป์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจกล้าแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทย และสากลจากการวิจัย เรื่องหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ และคณาจารย์ทางด้านนาฏศิลป์ไทยเห็นว่าการพัฒนาผู้เรียนสาระนาฏศิลป์ไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 1 เน้นความรู้และทักษะพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์ไทย ช่วงที่ 2 ความรู้และทักษะทางด้านนาฏศิลป์ไทย และช่วงชั้นที่ 3 ความรู้และทักษะการสร้างสรรค์ทำรำทางด้านนาฏศิลป์ไทย (รจนา สุนทรานนท์และคำรณ สุนทรานนท์, 2556, น. 221-222) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งได้เป็น 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 มีความรู้ และทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ชั้นที่ 2 มีความรู้ และทักษะทางนาฏศิลป์ไทย และชั้นที่ 3 มีความรู้ และทักษะการสร้างสรรค์ทำรำทางนาฏศิลป์ไทยในงานวิจัย ครั้งนี้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นที่ 2 ที่ว่า มีความรู้ และทักษะทางนาฏศิลป์ไทยเป็นการฝึกนาฏศิลป์ไทยในการฝึกทักษะการปฏิบัติ ได้แก่การรำ ระเบียบต์เลื้อย รำมาตรฐาน รำมาตรฐาน ระเบียบมาตรฐาน และการแสดงพื้นเมือง

การเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยเป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในการเคลื่อนไหวร่างกาย และส่งเสริมในความกล้าแสดงออกของผู้เรียนรวมถึงทักษะการสังเกต และความจำของผู้เรียนในการรับการถ่ายทอดกระบวนการทำรำ พัฒนาการทางอารมณ์ และพัฒนาการทางด้านสังคมของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้คลายความเครียด และทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง การเรียนการสอนนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการหล่อหลอมความสามัคคีให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ทั้งนี้การเรียนการสอนนาฏศิลป์จึงมีความสำคัญอย่างมาก ผู้เรียนจึงควรทราบถึงความสำคัญของวิชานาฏศิลป์ไทย

মনชนก รัตนจำนงค์ (2561, น. 12) กล่าวว่า นักเรียนโรงเรียนชุมชนบึงขามมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ไม่สูงเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนยังขาดทักษะในการเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ เช่น องค์ประกอบนาฏศิลป์ไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทย การละครเบื้องต้น และทักษะปฏิบัติต่างๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ นิตยา เต็งประเสริฐ (2557, น. 13) กล่าวว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด และต่ำกว่าสาระวิชาอื่นๆ และวรายุทธ มะปะทั่ง , วนิตา ผาระนันต์ และณัฐชัย จันทชุม (2563, น. 214-215) กล่าวว่า จากการสำรวจปัญหา และความต้องการของครูนาฏศิลป์ในสถานศึกษา นักเรียนยังขาดทักษะพื้นฐานในการปฏิบัตินาฏศิลป์เนื่องจาก

กระบวนการเรียนการสอนของครูยังขาดความน่าสนใจ ซึ่งในวัยนี้เป็นวัยที่ควรส่งเสริมให้กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และความพร้อมด้านแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์ นอกจากนี้ผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนนาฏศิลป์ได้พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เกิดความเขินอายไม่กล้าแสดงออก และไม่ชอบการเรียนนาฏศิลป์ในรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เพราะไม่ได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโรงเรียนใช้ระบบเวียนฐาน ทักษะศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 54.32 ซึ่งเป็นข้อมูลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2564 และนักเรียนขาดความพร้อมด้านแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์

ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติทำรำ เพลงรำชิมารำ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนร่วมในการฝึกหัด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และสร้างแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาวิชานาฏศิลป์ที่นำมาศึกษาเรื่อง รำวงมาตรฐาน ประวัติความเป็นมา ลักษณะรูปแบบการแสดง และองค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำชิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ตามแบบฉบับของกรมศิลปากร

1.4.2 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 ห้องเรียน จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งสุ่มแบบกลุ่ม (Group Sampling) 2 ห้องเรียนจากประชากร คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.4.3 ขอบเขตระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

1.4.4 สถานที่

โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ เลขที่ 34 หมู่ 8 ตำบลคลองห้า อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12120

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

1.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของการแสดง เนื้อร้องทำนองเพลงดนตรีเครื่องแต่งกาย ท่ารำที่กำหนดไว้เป็นแบบแผน และทักษะการปฏิบัติการร้อง การรำเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าที่เกิดจากผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

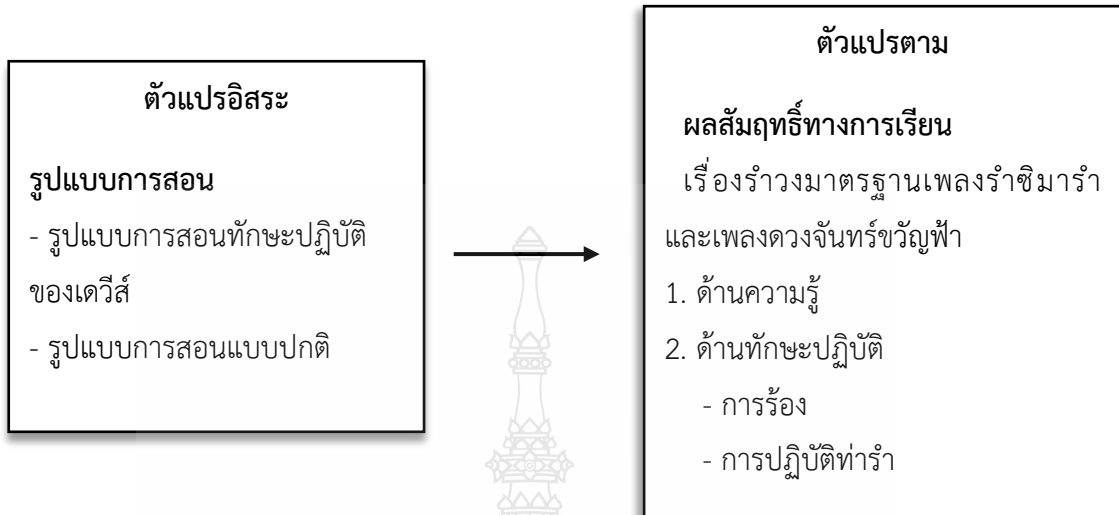
1.5.3 รำวงมาตรฐาน หมายถึง รำวงมาตรฐานที่มีลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องทำนองเพลง การแต่งกาย และกระบวนท่ารำที่กำหนดไว้เป็นแบบมาตรฐาน รำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 10 เพลง แต่ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาเพียง 2 เพลง คือ เพลงรำซิมารำ ซึ่งเป็นเพลงลำดับที่ 3 ที่ใช้ท่ารำสายและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงลำดับที่ 8 ที่ใช้ท่ารำ ท่าซ่างประสานงา และจันทร์ทรงกลด

1.5.4 รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) หมายถึง รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) ในหลักสูตรของโรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

1.5.5 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

1.5.6 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หมายถึง รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ มี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นสาธิตทักษะการกระทำ ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ค้นคว้าวิธีการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

1.7.2 สามารถนำรูปแบบการสอนมาบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ชุดอื่นๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

1.7.3 สามารถนำแนวทางการวิจัยมาประยุกต์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการวิจัยดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

2.1.2 หลักสูตรสาระนาฏศิลป์โรงเรียนนาฏศิลป์ โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

2.2 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.2.1 รูปแบบการสอนนาฏศิลป์ไทยด้านความรู้ตามแนวคิดของเดวิส

2.2.2 รูปแบบการสอนนาฏศิลป์ไทยด้านทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2 การสร้างแบบวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.3 การออกแบบเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.4 การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย

2.4 ร่ำวงมาตรฐาน

2.4.1 ความหมายและประวัติความเป็นมา

2.4.2 ลักษณะและรูปแบบการแสดง

2.4.3 องค์ประกอบการแสดง

2.4.4 กระบวนท่ารำและโอกาสที่แสดง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าและการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.1 สาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงามมีสุนทรียภาพความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคมตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

สาระที่ 1 ทศนศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ทัศนธาตุสร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการโดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากลชื่นชมประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีแสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

สาระที่ 3 นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์

ในชีวิตประจำวันเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

จากสาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สรุปได้ว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะประกอบไปด้วยทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ซึ่งสามกลุ่มสาระนี้เน้นการฝึกปฏิบัติ ซึ่งสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จินตนาการ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ ถ่ายทอดความรู้สึก มีความคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์และได้เคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และการอยู่ร่วมกับคนในสังคม

2.1.1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัด และลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้ง

ต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

การปลูกฝังเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกภาพที่ดีสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขที่มีความจำเป็นและสำคัญ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองและพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 8)

รจนา สุนทรานนท์ และคำณ สุนทรานนท์ (2556, น. 23-24) ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้เรียนในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการดังนี้

1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกรักชาติศาสน์กษัตริย์ พอสั่งเขป ดังนี้ เติตพูนสถาบันกษัตริย์ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ส่งเสริมกิจกรรม ปฏิบัติตามหลักศาสนา แสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ แสดงความเคารพต่อพระบรมวงศ์ ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติหรือเพลงสรรเสริญพระบารมี

2) ซื่อสัตย์สุจริต พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกความซื่อสัตย์สุจริต พอสั่งเขป ดังนี้ ไม่ขโมยของผู้อื่น ยอมรับความผิดที่ตนกระทำ ไม่ใส่ร้ายผู้อื่น ไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ลอกงานผู้อื่น

3) มีวินัย พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกความมีวินัย พอสั่งเขป ดังนี้ รับผิดชอบในหน้าที่ ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน รู้จักกาลเทศะ เข้าแถวเป็นระเบียบ

4) ใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกใฝ่เรียนรู้พอสั่งเขป ดังนี้ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนแสวงหาความรู้ มีความเพียรพยายาม มีความสนใจ มีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจ ทบทวนบทเรียน เตรียมอุปกรณ์ประกอบการเรียน ช่างสังเกต รับฟังข่าวสารเสมอ จดบันทึก

5) อยู่อย่างพอเพียง พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกเกี่ยวกับอยู่อย่างพอเพียงพอสั่งเขป ดังนี้ ประหยัดอดออม ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ ซื่อของเท่าที่จำเป็น ใช้สิ่งของอย่างทะนุถนอม พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ไร้เซเคล ไม่ฟุ่มเฟือย

6) มุ่งมั่นในการทำงาน พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกเกี่ยวกับการมุ่งมั่นในการทำงาน พอสังเขป ดังนี้ ส่งงานตรงเวลา ทำงานที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความตั้งใจอดทน ไม่ย่อท้อ ขยันหมั่นเพียร ค้นคว้าตำราเพิ่มเติม

7) รักความเป็นไทย พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกเกี่ยวกับรักความเป็นไทยพอสังเขป ดังนี้ ทำความเคารพด้วยการไหว้ พูดภาษาไทยชัดเจน แต่งกายแบบไทย อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย นิยมใช้ของไทย ส่งเสริมภูมิปัญญาไทย ส่งเสริมการแสดงของไทย เข้าร่วมชมการแสดงนาฏศิลป์ไทย มีส่วนร่วมในการแสดงนาฏศิลป์ไทย มีมารยาท เข้าร่วมประเพณีต่างๆ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย

8) มีจิตสาธารณะ พฤติกรรมของผู้เรียนที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีจิตสาธารณะ พอสังเขป ดังนี้ ช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่หวังผลตอบแทน มีจิตอาสา รู้จักเสียสละ ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อไม่ใช้แล้ว รักษาความสะอาดสถานที่สาธารณะ เก็บขยะและทิ้งขยะลงถัง ช่วยเหลือผู้พิการ เด็ก และผู้สูงอายุ แจ้งเจ้าหน้าที่รัฐเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น บริจาคให้ผู้ด้อยโอกาส เห็นประโยชน์ส่วนรวมสำคัญ

2.1.2 หลักสูตรสาระนาฏศิลป์โรงเรียนนาฏศิลป์ โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ มีการจัดทำ โครงหลักสูตรการเรียนการสอนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะแบ่งเป็น รายวิชาพื้นฐาน เวลาเรียน จำนวน 880 ชั่วโมง/ปี ซึ่งประกอบไปด้วยวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต ในสังคม เศรษฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น ปีละไม่เกิน 320 ชั่วโมง โดยรายวิชาศิลปะมีเวลาเรียน 80 ชั่วโมง/ปี แบ่งออกเป็น 3 รายวิชา ดังนี้ รายวิชาทัศนศิลป์ รายวิชาดนตรีและรายวิชานาฏศิลป์ซึ่งสาระนาฏศิลป์ มีเวลาเรียน 40 ชั่วโมง/ปี แบ่งเป็นภาคเรียนละ 20 ชั่วโมง (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร, 2560, น. 5)

พันธกิจ

เทิดทูนสถาบัน

- 1) ปลุกจิตสำนึกให้นักเรียน รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 2) มีความรักชาติสามัคคี อยู่ดีมีสุข ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) สืบสานงานพระราชดำริ

คุณภาพ

- 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ จริยธรรมและคุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร
- 2) พัฒนาระบบบริหารจัดการของสถานศึกษาให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อผู้เรียนตามมาตรฐานสากล และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
- 3) จัดและพัฒนาหลักสูตรอย่างหลากหลาย ตรงตามศักยภาพของผู้เรียน เทียบเคียงมาตรฐานสากล
- 4) ส่งเสริมศักยภาพทางวิชาการ และจริยธรรม
- 5) พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้สะอาด สวยงาม ปลอดภัย มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

มาตรฐานสากล

- 1) ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ผู้เรียน มีความมุ่งมั่น ขยันใฝ่เรียน ตระหนักใส่ใจสังคมภายนอก
- 2) สร้างภูมิทัศน์ สิ่งแวดล้อมบรรยากาศให้เอื้อต่อการค้นคว้า ศึกษาทั้งภายในและภายนอก
- 3) พัฒนาสื่อเทคโนโลยี และความรู้เพื่อการจัดการเรียนการสอน

2.1.2.1 โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชารายวิชาศิลปะ รหัสวิชา ศ21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 40 ชั่วโมง/ปี คะแนนเต็ม 100 คะแนน อัตราส่วนคะแนน 50 : 50 จำนวน 2 หน่วยกิต โดยมีกำหนดหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 6 หน่วย แบ่งเป็นรายวิชาดนตรี 3 หน่วยการเรียนรู้และรายวิชานาฏศิลป์ 3 หน่วยการเรียนรู้ คือ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องวงดนตรีและบทเพลง (จำนวน 8 ชั่วโมง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรี (จำนวน 8 ชั่วโมง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องมรดกทางวัฒนธรรม (จำนวน 4 ชั่วโมง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์และละครไทย
(จำนวน 4 ชั่วโมง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการแสดงนาฏศิลป์และละคร
(จำนวน 12 ชั่วโมง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องการจัดการแสดงและวิจารณ์การแสดง
(จำนวน 5 ชั่วโมง)

จากโครงสร้างรายวิชาศิลปะ 1 สารนาฏศิลป์ มีจำนวน 1 หน่วยกิต อัตราส่วนคะแนน 25 : 25 มีหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 3 หน่วย ซึ่งหน่วยที่ 5 เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแสดง รำวงมาตรฐาน เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัย ได้กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผนในการจัดการเรียนการสอน (หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ, 2560, น. 27)

2.1.2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด สารนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.1/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ภาษาท่า และการตีบท ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่ออารมณ์ ระบายเบ็ดเตล็ด และรำวงมาตรฐาน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบต่างๆ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านและนาฏศิลป์ นานาชาติ

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ศ 3.2 ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้าน ละครไทยและละครพื้นบ้าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้านละครไทย และละครพื้นบ้าน

2.2 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

รูปแบบการเรียนการสอน Davies ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นซึ่งกระบวนการเรียนการสอนมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ (ทิตนา แชมณี, 2555, น. 246)

ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะหรือการกระทำ (Imitation Copy Action) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวมโดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมด ตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินปกติ ก่อนการสาธิตผู้สอนควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกตควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Manipulation) เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Manipulation) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อย โดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ (Articulation) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้นทำได้ง่ายขึ้นหรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (Naturalization) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ทิตนา แชมณี (2554, น. 247) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบการสอนที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ซึ่งทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จากการฝึกให้ผู้ปฏิบัติสามารถฝึกทักษะปฏิบัติย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

รจนา สุทรานนท์ และคำรณ สุทรานนท์ (2556, น. 62) กล่าวว่า การสอนท่ารำ ชุดแม่บทเล็ก ในรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำ ที่ต้องการให้ผู้เรียนจำได้ในภาพรวม เริ่มจากการแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจ พิเศษเนื่องจากเป็นท่ารำมีความเป็นเอกลักษณ์ของชุดนั้นๆ เช่น การจดจำชื่อท่ารำและกระบวนท่ารำ ตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิต ให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป ก่อนการสาธิต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวม ของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกต และทำตาม ไปทีละส่วนอย่างช้าๆ โดยการถ่ายทอดท่ารำเพลงแม่บทเล็กทีละท่าในแต่ละวรรค ทำตามเพลงทีละท่า ตามกลอนบทละครทีละบท

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อย โดยไม่มีการสาธิต หรือโดยให้ปฏิบัติท่ารำทีละบท ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วจับท่ารำให้สวยงาม และถ่ายทอดท่ารำ ในบทต่อไป จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติท่ารำ คอยแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ทำเช่นนี้จนจบเพลง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้นสวยงามขึ้นโดยแนะนำให้ฝึกท่ารำเป็นคู่ แล้วช่วยกันทบทวน ตีติง แก้ไขข้อบกพร่องในกระบวนท่ารำ เน้นย้ำการปฏิบัติท่ารำให้ถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติ หลายๆ ครั้งโดยให้ผู้เรียนทบทวนท่ารำแม่บทเล็กตั้งแต่ต้นจนจบหลายๆ ครั้ง โดยให้ร้อง และรำเอง จนสามารถจำท่ารำได้แล้วจึงเปิดแถบเสียงประกอบการรำ จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ ได้อย่างชำนาญ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนมาใช้ในกระบวนจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ซึ่งมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวิส ในด้านความรู้ และด้านทักษะปฏิบัติ ดังนี้

2.2.1 รูปแบบการสอนนาฏศิลป์ไทยด้านความรู้ตามแนวคิดของเดวิส

การสอนนาฏศิลป์ไทยด้านความรู้ตามแนวคิดของเดวิส เรื่องรำวงมาตรฐานเพลงรำชิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า มีกระบวนจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ ในขั้นนี้ผู้สอนดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้สอนเปิดสื่อวีดิทัศน์การแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงรำมาชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าให้ผู้เรียนชมและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ผู้เรียนชมนี้มีลักษณะการแสดงเป็นอย่างไร” โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายตามความรู้ความเข้าใจในภาพรวม

2. ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าวันนี้ผู้สอนจะสอนในเนื้อหาการแสดงนาฏศิลป์ไทย เรื่องร้องวงมาตรฐาน เพลงรำมาชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า แล้วให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นนี้ผู้สอนดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้สอนแจกใบความรู้ เรื่องร้องวงมาตรฐาน เพลงรำมาชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยจัดแบ่งเป็นเนื้อหาเป็นหัวข้อ ดังนี้

1) ประวัติความเป็นมา ประกอบด้วย

- ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง
- ผู้ประพันธ์ทำรำเพลงรำมาชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

2) องค์ประกอบการแสดง ประกอบด้วย

- บทร้องและทำนองเพลงรำมาชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง
- การแต่งกาย
- โอกาสที่ใช้ในการแสดง

2. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาสาระตามใบความรู้ ดังกล่าวข้างต้น โดยใช้เพาเวอร์พ้อยและวีดิทัศน์ประกอบการสอน แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม เป็น 5 กลุ่ม ศึกษาเนื้อหา ร้องวงมาตรฐาน เพลงรำมาชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าในรูปแบบแผนผังความคิด ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 1 ศึกษาประวัติ รูปแบบลักษณะการร้องวงมาตรฐาน

กลุ่มที่ 2 ศึกษาความหมายเพลงและเนื้อเพลง

กลุ่มที่ 3 ศึกษากระบวนการทำรำวงมาตรฐาน

กลุ่มที่ 4 ศึกษาการแต่งกายร้องวงมาตรฐาน

กลุ่มที่ 5 ศึกษาเครื่องดนตรี โอกาสที่ใช้ในการแสดง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์แผนผังความคิดตามใบงานที่ 1 ให้เพื่อนๆ ในกลุ่มร่วมกันอภิปรายทบทวนข้อมูลและนำเสนอผู้สอน ผู้สอนให้คำแนะนำและแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง พร้อมกับบอกแนวทางในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องราวมาตรฐานเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า และให้แต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ 1

2.2.2 รูปแบบการสอนด้านทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ

ขั้นสาธิตหรือกระทำ เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนจำได้ในภาพรวม โดยเริ่มจากการแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจพิเศษ เนื่องจากเพลงรำซิมารำ ใช้ท่ารำสาย เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ใช้ท่ารำข้างประสานงาและท่าจันทร์ทรงกลด ซึ่งเป็นชื่อท่ารำและกระบวนท่ารำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยในขั้นนี้ผู้สอนใช้วิธีการสาธิตการร้องเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า การปฏิบัติท่ารำโดยให้ผู้เรียนสังเกตและปฏิบัติตามทีละวรรคหรือทีละท่อนเพลงอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นนี้ผู้สอนดำเนินการสอน โดยจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนคือการสอนร้องและการปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม เป็น 2 กลุ่ม ศึกษาความหมายของเนื้อเพลงและการร้องเพลงราวมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยกำหนดให้กลุ่มที่ 1 ศึกษาความหมายของเนื้อเพลง และกลุ่มที่ 2 ฝึกร้องเพลง

2. การสอนปฏิบัติท่ารำแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ศึกษากระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามท่อนเพลง ในแต่ละเพลง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ท่อนเพลงที่ 1

กลุ่มที่ 2 ท่อนเพลงที่ 2

กลุ่มที่ 3 ท่อนเพลงที่ 3

ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติท่ารำด้วยตนเองโดยไม่มีครูสาธิต ซึ่งผู้สอนเป็นผู้แก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนให้เกิดความสวยงามจนจบเพลง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทบทวนการร้องและการปฏิบัติทำรำ โดยผู้สอนจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้กับผู้เรียน และเน้นย้ำให้ร้องและปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะ และทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนร่วมกันฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งโดยให้ผู้เรียนร้องเพลงและปฏิบัติทำรำเองจนสามารถจำเนื้อร้องและทำรำได้ จนสามารถปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมาสอบร้อง และปฏิบัติทำรำหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่มให้ผู้สอนและเพื่อนๆ ชม

จากรูปแบบการสอนดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นผลที่เกิดกับผู้เรียนในการพัฒนาทักษะปฏิบัติความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญเกิดจากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสังเกต การฝึกปฏิบัติทักษะย่อย และได้รับเทคนิควิธีการจนเกิดความเข้าใจจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังสร้างความอดทนให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางด้านนาฏศิลป์

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 ความหมาย

รสริน พันธุ (2550, น. 37) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการเรียนการสอน หรือความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝนสั่งสอนในด้านความรู้และทักษะที่ได้พัฒนา ขึ้นตามลำดับชั้นในวิชาต่างๆ

ศิริชัย นามบุรี (2550, น. 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการอบรมสั่งสอนการค้นคว้าประสบการณ์ต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความสามารถของบุคคลซึ่งวัดได้โดยใช้แบบทดสอบต่างๆ

ศิริพร สอาดล้วน (2551, น. 28) กล่าวว่า ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลรวม ของมวลประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในด้านของทักษะความรู้ความสามารถซึ่งผลการเรียนรู้นั้น สามารถแสดงออกมาได้และสามารถที่จะวัดได้

รณชัย จันทร์แก้ว (2559, น. 77) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจาก กระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม และสามารถวัดได้ โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

พรพิมล อ่อนอินทร์ (2559, น. 61) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจาก กระบวนการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละบุคคล ว่ามีความรู้

ความสามารถและทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการประเมินผลการทำงานแบบวัดผลสัมฤทธิ์

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์สามารถสรุปได้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการอบรมสั่งสอน ความสำเร็จทางด้านความรู้ ทักษะปฏิบัติ และสมรรถภาพของสมองที่ได้รับจากการฝึกฝนจากกระบวนการเรียนการสอน การค้นคว้าประสบการณ์ต่างๆ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถวัดได้ 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ที่วัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบ การประเมินทักษะปฏิบัติ ซึ่งตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้หรือแบบทดสอบซึ่งตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์

2.3.2 การสร้างแบบวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุทธิวรรณ พิศักดีโสภณ (2558, น. 2-4) อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้แน่ชัดว่าจะสอบเพื่ออะไร สอบกับใคร ในระดับชั้นใด

2) กำหนดลักษณะของสิ่งที่จะวัดในการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนต้องรู้ว่าสิ่งที่ต้องการจะวัดนั้นคืออะไร เช่น ต้องการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้สอนจะต้องรู้ว่าในสาระของกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์นี้มีจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนอย่างไร ประกอบด้วยเนื้อหาใดบ้าง ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุพฤติกรรมใดบ้าง พฤติกรรมเหล่านั้นเป็นอย่างไร ต้องกำหนดให้ชัดเจน ซึ่งอาจศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราและทฤษฎีต่างๆ ในขั้นตอนนี้อาจพิจารณาจากตารางวิเคราะห์หลักสูตรที่ได้ทำไว้แล้ว

3) กำหนดชนิดของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด ในการกำหนดชนิดของเครื่องมือที่ใช้วัดนั้น พิจารณาจากคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดว่า คืออะไร ซึ่งดูได้จากตารางวิเคราะห์หลักสูตร และต้องดูด้วยว่าวัดพฤติกรรมใด จะวัดกับใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไรด้วย เพราะเครื่องมือที่ใช้วัดมีหลายชนิด แต่ละชนิดก็เหมาะกับคุณลักษณะที่จะวัดต่างกัน ดังนั้นผู้สอนต้องรู้ลักษณะของเครื่องมือแต่ละชนิดด้วย

4) เขียนข้อสอบ เมื่อกำหนดได้แล้วถึงชนิดของเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ จึงเริ่มลงมือเขียนข้อสอบ โดยเขียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด และให้ถูกต้องตามหลักวิชาของการเขียนข้อสอบแต่ละชนิดด้วย

5) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไข เมื่อเขียนข้อสอบเสร็จแล้ว ควรให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญควรประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระวิชาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ทางด้านวัดผล เป็นผู้พิจารณาคำถามและคำตอบว่าถูกต้องตามหลัก

วิชาหรือไม่ ข้อสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ อีกทั้งภาษาที่ใช้ในการเขียนข้อสอบถูกต้องตามหลักวิชาหรือไม่

6) การทดลองใช้ข้อสอบ หลังจากที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไข แล้วจึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ แล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพ และพัฒนาแบบทดสอบต่อไปในการทดลองอาจต้องทำหลายๆ ครั้งจนสามารถพัฒนาแบบทดสอบได้มีคุณภาพเป็นที่พอใจจึงนำไปใช้จริงในการสอบต่อไป

7) สร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนน การสร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนก็เพื่อต้องการบอกให้ทราบว่าถ้าบุคคลใดสอบได้คะแนนเท่าไร เขาจะเป็นผู้ที่มีความสามารถหรือมีลักษณะพฤติกรรมอย่างไร

8) การเขียนรายงานและคู่มือการใช้จะทำให้ผู้นำไปใช้รู้ถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบนั้น และรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการสอบว่าจะปฏิบัติอย่างไร คะแนนที่แต่ละคนสอบได้จะแปลความหมายอย่างไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ผู้เลือกใช้แบบทดสอบได้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการสอบ

อรนุช ศรีสะอาด และคณะ (2550, น. 38-39) อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้ชัดเจนว่าจะสอบใคร อยู่ระดับชั้นใด เพื่ออะไร
- 2) วิเคราะห์หลักสูตรและทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 3) กำหนดชนิดของแบบทดสอบและศึกษาวิธีเขียน
- 4) เขียนข้อสอบตามชนิดของแบบทดสอบ โดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 5) ตรวจสอบข้อสอบ โดยพิจารณาถึงความถูกต้องตามหลักวิชามุ่งวัดเนื้อหา และพฤติกรรมตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ ภาษาที่ใช้ชัดเจนถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งอาจตรวจสอบข้อสอบโดยผู้ออกข้อสอบควรจะได้พักสมองระยะหนึ่ง เพื่อไม่ให้หมกมุ่นหรือให้มีจิตใจและสมองปลอดโปร่ง และการตรวจสอบข้อสอบอีกกรณีหนึ่งคือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข
- 6) ทดลอง และวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อพัฒนาข้อสอบให้มีคุณภาพ
- 7) พิมพ์แบบทดสอบ ควรเรียงข้อสอบจากง่ายไปหายากหรือเรียงตามเนื้อหา

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์พฤติกรรมที่ต้องการวัด ศึกษาวิธีการเขียนข้อคำถามและกำหนดรูปแบบของข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ทดลองและวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อพัฒนาข้อสอบให้มีคุณภาพ จัดพิมพ์เป็น

แบบทดสอบฉบับจริงโดยเน้นความถูกต้องมีค่าชี้แจงที่ชัดเจนเข้าใจง่ายควรเรียงข้อสอบจากง่ายไปหายากหรือเรียงตามเนื้อหาค่านิ่งจุดมุ่งหมาย และให้นักเรียนบรรลุผลสำเร็จในด้านของความรู้ทักษะทางด้านต่างๆ

2.3.3 การออกแบบเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560, น. 63-109) กล่าวว่า การออกแบบและสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Teacher-made test) ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนสำคัญของการออกแบบและสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างผังเครื่องมือ (Test blueprint) การนำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) การหาคุณภาพเครื่องมือ และการปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงเพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพและสะท้อนความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้ ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีขั้นตอนที่สำคัญได้แก่

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนควรทราบหรือกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนว่าต้องการดำเนินการเพื่ออะไร การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลได้เหมาะสมถูกต้อง และมีความแม่นยำมากขึ้น จุดมุ่งหมายโดยทั่วไปเพื่อพัฒนาผู้เรียน เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ เพื่อจัดตำแหน่ง เพื่อคัดเลือก เพื่อวินิจฉัย และเพื่อพยากรณ์

2) กำหนดขอบเขตและออกแบบแผนการวัดและประเมินผล การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สิ่งที่ผู้สอนควรกำหนด คือ สิ่งที่ต้องการวัดและประเมิน วิธีการและเครื่องมือ สัดส่วนของคะแนน และจำนวนครั้งในการประเมิน

3) การกำหนดรายละเอียดเครื่องมือ การกำหนดรายละเอียดเครื่องมือเป็นการแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาวิชาที่ต้องการจะวัดหรือต้องการสอบ การกำหนดรายละเอียดเครื่องมือ เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้สอนว่าจะมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมในทุกตัวชี้วัดในแต่ละรายวิชา และยังมีความสำคัญในแง่ของการวิเคราะห์การสอนและการสอบให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างเอง (Teacher – made test) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test)

4) สร้างเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือประเภทแบบทดสอบ (Test) มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ กำหนดลักษณะเฉพาะของข้อสอบ (Item specification) เขียนข้อสอบเป็นการร่างข้อสอบ (item) ทบทวนข้อสอบ บรรณาธิการข้อสอบ การสร้างเครื่องมือประเภทแบบวัด (Scale) ขั้นตอนการสร้าง

เครื่องมือวัดเจตคติ (Attitude) ที่ใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ตามขั้นตอนดังนี้ เลือกชื่อ เป้าเจตคติ (Attitude Object) เขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติ การกำหนดระดับความรู้สึก การให้น้ำหนักคะแนน

5) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพรายข้อ คุณภาพรายข้อ เป็นการพิจารณาถึงความง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือที่สร้างขึ้น เพื่อเป็นสารสนเทศ ในการนำไปปรับปรุงคุณภาพในขั้นต่อไป การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งฉบับ การตรวจสอบ ความตรง (Validity) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

6) การปรับปรุงคุณภาพและเตรียมเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง เมื่อนำเครื่องมือวัด และประเมินผลการเรียนรู้ไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนควรปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือโดยยึดหลักการที่สำคัญ คือ ความเหมาะสม ความเป็น ประโยชน์ และถูกต้อง

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ กำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล กำหนดขอบเขตและออกแบบ แผนการวัดและประเมินผล การกำหนดรายละเอียดเครื่องมือ สร้างเครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือการปรับปรุงคุณภาพและเตรียมเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริงในการออกแบบ และสร้างเครื่องมือ นั้นควรคำนึงถึงหลักการมาตรฐานในด้านความถูกต้อง เป็นประโยชน์เหมาะสมและเป็นไปได้

2.3.4 การจัดการเรียนด้านนาฏศิลป์ไทย

รจนา สุนทรานนท์ และคำรณ สุนทรานนท์ (2556, น. 54-55) กล่าวว่า การสอนนาฏศิลป์ไทย ต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย ในงานวิจัยเรื่องนี้ตรงกับพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นตอนต้น (อายุระหว่าง 12-15 ปี) เด็กในวัยนี้ อายุ 12-15 ปี เป็นวัยที่มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การพัฒนาทางกาย เด็กในวัยนี้มีความเจริญเติบโตของกระดูกและกล้ามเนื้อไม่สมส่วนกันจึงดูเก้งก้าง และการใช้ภาษาวัยนี้น้ำเสียงจะเปลี่ยนไป ด้านที่ 2 การพัฒนาทางสติปัญญา เด็กในวัยนี้มีความจำดี ชอบแก้ปัญหาที่มีเหตุผล ด้านที่ 3 การพัฒนาทางอารมณ์ เด็กวัยนี้อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและหุนหันดุจ ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม และด้านที่ 4 การพัฒนาทางสังคม เด็กในวัยนี้สนใจเพศตรงข้ามชอบอยู่ในสังคม กลุ่มเพื่อน

การสอนนาฏศิลป์ไทยให้ให้แก่เด็กในวัยรุ่นตอนต้น (อายุระหว่าง 12-15 ปี) ควรคำนึงถึง ประเด็นต่างๆ ดังนี้ (รจนา สุนทรานนท์ และคำรณ สุนทรานนท์, 2556, น. 54-55)

1) เน้นการฝึกทักษะรำคู่ชายหญิง เช่น ชุดรำวงมาตรฐาน ลาวดวงเดือน เช็งกระหยัง เช็งกระโป้ เช็งโปงกลาง ระเบ้าโบราณคดี ร่องเง็ง และเพลงพื้นบ้าน เนื่องจากนักเรียนวัยนี้จะชื่นชอบเพศตรงข้าม ดังนั้นกิจกรรมนาฏศิลป์จะเป็นส่วนช่วยลดช่องว่างระหว่างเพศได้

2) เน้นการฝึกลีลาท่ารำที่ฝึกความพร้อมเพรียง เช่น ชุดรำโคม เช็งบังไฟ ฟ้อนเมือง ฟ้อนภูไทสามเผ่า ชัดชาติรี เป็นต้น การแสดงชุดดังกล่าวจะแสดงถึงลีลาท่ารำเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคนั้นๆ เช่น ภาคใต้และภาคอีสานจะเคลื่อนไหวรวดเร็วสายสะโพก รำโคมก็จะเป็นการเต้นและต่อตัวแบบโชน บ่งบอกความแข็งแรง ส่วนฟ้อนภาคเหนือจะเคลื่อนไหวนุ่มนวลอ่อนช้อยงดงาม

3) ฝึกทักษะการใช้อาวุธ เนื่องจากเด็กในวัยนี้มีความสามารถในการจดจำท่ารำในรายละเอียดได้ดี สามารถฝึกทักษะการใช้อาวุธได้ดี เนื่องจากเป็นวัยที่ชอบคบหาในกลุ่มเพศเดียวกัน ดังนั้นผู้ช่วยควรฝึกการใช้อาวุธ เช่น วีรชัย ฟ้อนหอก รำกริช ศิลปะการต่อสู้ รำลีละ มวยโบราณ ฟ้อนหางนกยูง เป็นต้น ท่ารำการใช้อาวุธเป็นศิลปะการต่อสู้ เพิ่มลีลาท่ารำด้านนาฏศิลป์ไทยให้สวยงาม จะมีลีลาการก้าวเท้า การเคลื่อนตัวตามแบบตำราพิชัยสงคราม ซึ่งจะใช้ประกอบการแสดงโขนละคร ตอนยกรบ จัดทัพ และศิลปะการต่อสู้ด้วยทวนหอกและดาบ เช่น ศิลปะการต่อสู้ด้วยทวนเรื่องอิเหนา ตอนศึกกระหมั่งกุหนิง ศิลปะการต่อสู้ด้วยกริช ตอนศึกจรกา เป็นต้น

4) ฝึกทักษะการรำเดี่ยวให้แก่นักเรียนเพื่อเสริมทักษะให้แก่นักเรียนจะได้นำไปใช้กับชีวิตของตนได้ สามารถไปสอบเข้าศึกษาต่างๆ ในโควตาความสามารถพิเศษ เช่น รำแม่บทเล็ก ระเบ้า กฤดาภินิหาร ฟ้อนลาวแพน รำพलयชุมพล เป็นต้น

5) เน้นการฝึกหัตถการตีบท ในระบำอวยพรต่างๆ ซึ่งเป็นการตีบทตามบทร้องและชุดจินตลีลา ซึ่งในลีลาท่ารำนาฏศิลป์ไทยผสมผสานกับนาฏศิลป์ตะวันตกส่วนใหญ่จะเด่นในบทเพลงพระราชานิพนธ์โดยให้นักเรียนร่วมกับคิดสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับเนื้อเพลง

ไพโรจน์ ตรีธนากุล (2542, น. 134-135) กล่าวว่า การสอนทักษะปฏิบัติต้องดำเนินด้วยวิธีการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนทักษะปฏิบัติมี 4 ขั้น คือ

1) ขั้นกล่าวนำ (Introduction) เพื่อสร้างความสนใจ ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเป้าหมายที่จะฝึกตลอดจนจัดตำแหน่งผู้เรียนให้เหมาะสมก่อนเริ่มต้นให้เนื้อหาวิชา

2) ขั้นการสาธิตจากครู (Demonstration from the teach) อธิบายลักษณะงานวิธีการทำงานแล้วสาธิตพร้อมๆ กับอธิบาย

3) ขั้นการสาธิตจากผู้เรียน (Demonstration from the learner) ให้ผู้เรียนลองปฏิบัติได้เพียงใดซึ่งจะเป็น Feed back ให้ครูผู้สอนปรับปรุงในการสอน

4) ขั้นให้การฝึกหัดและตรวจผลสำเร็จ (Exercise and Progress) ต้องแน่ใจว่าผู้เรียนทำได้แล้วโดยไม่ผิดพลาด จึงจะมอบหมายให้ทำงานได้

การสอนทักษะปฏิบัติมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ การวิเคราะห์ทักษะต้องพิจารณาแยกแยะรายละเอียดของทักษะออกมาจัดลำดับการกระทำก่อนหลัง ตรวจสอบความสามารถเบื้องต้นที่เกี่ยวกับทักษะของผู้เรียน ทดสอบการปฏิบัติเบื้องต้นตามลำดับก่อนหลัง ขึ้นอธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียน ขั้นนี้เป็น การอธิบายการแสดงให้เห็นตัวอย่าง การเรียนทักษะปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางการเรียน 3 ประการ คือ การจัดลำดับสิ่งเร้า การสังเกตและการตอบสนอง และสิ่งที่สำคัญคือการรู้ผลการปฏิบัติ การรู้ผลนั้นมี 2 อย่างคือ การรู้ผลจากภายนอกคือคำบอกกล่าวของครูผู้สอน และการรู้ผลภายในตัวเอง ผู้เรียนจะสังเกตตนเองเป็นความรู้สึกภายใน (ชม ภูมิภาค, 2516, น. 236-237)

การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย จำเป็นต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย เพื่อในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กในแต่ละช่วงเพื่อพัฒนาในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม การสอนทักษะปฏิบัติได้แก่ การฝึกทักษะรำคู่ชายหญิง การฝึกลีลาท่ารำที่ฝึกความพร้อมเพรียง ฝึกทักษะการใช้อาวุธ ฝึกทักษะการระเเดียว และการฝึกหัดการตีบท ดำเนินด้วยวิธีการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนทักษะปฏิบัติ มีดังนี้ ขั้นกล่าวนำ ขั้นการสาธิตจากครู ขั้นการสาธิตจากผู้เรียน และขั้นให้การฝึกหัดและตรวจผลสำเร็จ นอกจากนี้การวิเคราะห์ทักษะต้องพิจารณาแยกแยะรายละเอียดของทักษะออกมาจัดลำดับการกระทำก่อนหลัง ตรวจสอบความสามารถเบื้องต้นที่เกี่ยวกับทักษะของผู้เรียน ทดสอบการปฏิบัติเบื้องต้นตามลำดับก่อนหลัง ขึ้นอธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียน เป็นการอธิบายการแสดงให้เห็นตัวอย่าง การเรียนทักษะปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางการเรียน 3 ประการ คือการจัดลำดับสิ่งเร้า การสังเกตและการตอบสนองเป็นสิ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น

2.4 รำวงมาตรฐาน

2.4.1 ความหมายและประวัติความเป็นมา

ความหมาย

รำวงมาตรฐาน หมายถึง ศิลปะแห่งการฟ้อนรำให้เข้ากับจังหวะหน้าทับใช้ท่ารำเป็นแบบฉบับมาตรฐาน (รจนา สุนทรานนท์ และคำรณ สุนทรานนท์, 2556, น. 153-154) กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของรำวงมาตรฐาน ดังนี้

ประวัติความเป็นมา

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “ รำโทน ” ซึ่งเป็นการร้องรำของชาวไทยภาคกลาง หลังจากเสร็จภารกิจในการทำงาน ชายและหญิงจะรำกันเป็นคู่ๆ เป็นวงกลมรอบครกตำข้าว ที่วางคว่ำไว้เรียกว่า “ รำเวียนครก ” มีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการร้องรำเป็นไปโดยธรรมชาติ ไม่มีแบบแผนการร้องรำ เล่นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ

เพลงที่นิยมร้อง เช่น เพลงช่อม่าลี เพลงตามองตา เพลงหล่อจริงนะดารา เพลงใกล้เข้าไปอีกนิด ฯลฯ เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการรำโชนมี ฉิ่ง กรับและโชน

ต่อมาระหว่างปี พ. ศ. 2484-2488 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นยกทัพผ่านประเทศไทย มีการโจมตีทางอากาศ ทำให้ประชาชนหวาดกลัวภัยสงคราม ในขณะนั้นจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี มีความประสงค์ปลอบขวัญประชาชน เชิดชูและรักษาแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย ให้คงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อปกป้องความเป็นไทย และปลุกจิตสำนึกเรื่องการรักชาติ ให้กับประชาชน เนื่องจากสภาวะทางการเมืองในขณะนั้นอยู่ในช่วงวิกฤต จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นประจำชาติ คือ รำโชน ซึ่งชาวบ้านนิยมร้องรำ กันในขณะนั้น ซึ่งจะนำมาใช้เป็นกุศโลบายทางการเมือง เพื่อคงความเป็นเอกราชของชาติไว้ และเห็นว่า คนไทยนิยมเล่นรำโชนกันอย่างแพร่หลาย จึงมีแนวคิดที่จะนำการละเล่นรำโชนมาปรับปรุง ให้มีระเบียบ แบบแผนทั้งเนื้อเพลงการร้อง และลีลาท่าร่ารวมทั้งการแต่งกาย ดังนั้นในปี พ.ศ. 2487 จึงได้มอบหมาย ให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโชนเสียใหม่ ให้มีแบบแผนเป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้องทำนองเพลง ขึ้นใหม่ และปรับปรุงท่าร่าโดยนำท่าร่าจากท่าของแม่บทมากำหนดเป็นท่าร่าเฉพาะของแต่ละเพลง อย่างมีแบบแผนกำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกัน และเปลี่ยนชื่อจากรำโชนมาเป็นรำวงและเนื่องจาก มีกระบวนท่าร่าที่มีระเบียบแบบแผนเป็นมาตรฐาน กรมศิลปากรจึงเรียกว่า “รำวงมาตรฐาน” ชุด รำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง กรมศิลปากรแต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำชิมารำเพลงคืนเดือนหงาย และท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงบุชานันทรบ เพลงยอดชายใจหาญ ทำนองเพลง ทั้ง 10 เพลงนั้น กรมศิลปากร และกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้แต่ง ผู้ประติขันธ์ท่าร่า รำวงมาตรฐาน คือ นางลมุล ยมะคุปต์ นางมัลลี คงประภัสร์ และหม่อมครูต่วน (ศุภลักษณ์) ภัทรนาวิก ผู้เชี่ยวชาญ การสอนนาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์

2.4.2 ลักษณะและรูปแบบการแสดง

รำวงมาตรฐานเป็นรำประเภทรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 4 คู่ (8 คน) เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชายหญิง เดินรำเป็นวงกลมเวียนซ้ายไปขวา (ทวนเข็มนาฬิกา) ด้วยกระบวนท่าร่าที่กำหนดไว้แต่ละเพลง อย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน กระบวนท่าร่ามีสัมพันธ์หมู่ในการรำและการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน นอกจากนี้ได้กำหนดจารีตของการแสดงโดยปลูกฝังวัฒนธรรม การไหว้ ให้ผู้หญิงไหว้และผู้ชายรับไหว้ก่อนและหลังแสดงทุกครั้ง และมีการแต่งกายตามแบบวัฒนธรรม ไทยในยุคสมัยต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้เป็นแบบแผน รูปแบบการแสดงแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ผู้แสดงชายและหญิงเดินออกมาเป็นแถวตอนสองแถวหันหน้าเข้าหากัน ผู้หญิงไหว้และผู้ชายรับไหว้

ช่วงที่ 2 รำแปรแถวเป็นวงกลมตามทำนองเพลงและรำตามบทร้อง รวม 10 เพลง โดยเปลี่ยนท่ารำไปตามเพลงต่างๆ ที่กำหนดไว้แล้ว ช่วงที่ 3 เมื่อจบเพลงที่ 10 ผู้หญิงไหว้ผู้ชายรับไหว้แล้วเดินเข้าหรือในรูปแบบการแสดงเมื่อรำจบบทร้องในเพลงที่ 10 ผู้แสดงรำเข้าเวทีที่ละคู่ตามทำนองเพลงจนจบเพลงโดยเดินเป็นวงเข้านด้านซ้ายของเวที (รจนา สุนทรานนท์ และคำรณ สุนทรานนท์ 2556, น. 154)

2.4.3 องค์ประกอบการแสดง

2.4.3.1 เนื้อร้องและความหมายของเนื้อเพลง

รำวงมาตรฐาน มีทั้งหมด 10 เพลง แต่ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาเพียง 2 เพลง คือ เพลงรำชิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

เพลงรำชิมารำ

ผู้ประพันธ์คำร้อง : จมื่นมานิตยน์เรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์)

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง : นายมนตรี ตราโมท

รำชิมารำ	เริงระบำกันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเชื้อชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกซ์
ตามเอียงอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบร้อยจะคมขำ
มาชิม่าเจ้าเอ๋ยมาพื่อนรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย

ความหมายเพลง

ขอพวกเรามาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเถิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ ถึงเวลางานเราก็จะทำงานกันจริงๆ เพื่อจะได้ไม่ลำบาก และการรำก็จะรำอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามวัฒนธรรมไทยของเราแล้วจะดูงดงามยิ่ง

เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

ผู้ประพันธ์คำร้อง : ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง : ครูเอื้อ สุนทรสนาน

ดวงจันทร์ขวัญฟ้า	ขึ้นชีวาขวัญฟ้า
จันทร์ประจักษ์ราตรี	แต่ขวัญฟ้าประจักษ์ใจ
ที่เทิดทูนคือชาติ	เอกราชอธิปไตย
ถนอมแบบสนธิใน	คือขวัญใจพี่เอ๋ย

ความหมายเพลง

ในเวลาค้าคืนท้องฟ้ามีดวงจันทร์ประจำอยู่ ในใจของชายก็มีหญิงอันเป็นสุดที่รักประจำอยู่เช่นกัน สิ่งที่เทิดทูนยกย่องไว้ก็คือ ชาติไทยที่เป็นเอกราช มีอิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับใคร และสิ่งที่แนบสนิทอยู่ในใจของชายก็คือหญิงอันเป็นสุดที่รัก

2.4.3.1 ทำนองเพลงและดนตรี

การแสดงรำวงมาตรฐาน เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงรำวงมาตรฐานในปัจจุบัน มี 2 ประเภท คือ วงปี่พาทย์เครื่องห้า และวงดนตรีสากล

ภาพที่ 2.1 วงปี่พาทย์เครื่องห้า

ที่มา : อนุรักษ์ สัจจิต (2565)

วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย

1. ปี่ใน
2. ระนาดเอก
3. ฆ้องวงใหญ่
4. ตะโพน
5. กลองทัด
6. ฉิ่ง

ภาพที่ 2.2 วงดนตรีสากล

ที่มา : อนุรักษ์ สัจจิต (2565)

วงดนตรีสากล ประกอบด้วย

1. คลาริเน็ต	6. เบส
2. ทรอมโบน	7. โตน (ชาตรี)
3. ทรัมเป็ต	8. ฉิ่ง
4. ไวโอลิน	9. กรับพวง
5. ไวโอลาเซลโล	10. โหม่ง

2.4.3.3 การแต่งกาย

การแต่งกายร่วางมาตรฐานมีทั้งหมด 4 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อคอพวงมาลัย ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า
หญิง นุ่งโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปล่อยผม ประดับดอกไม้ที่ผมด้านซ้าย
คาดเข็มขัด ใส่เครื่องประดับ

ภาพที่ 2.3 การแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : ชาลิต สุนทรานนท์ (2558)

แบบที่ 2 แบบรัชกาลที่ 5

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า
หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบว์ทั้งชายไว้ข้างลำตัวด้านซ้าย
ใส่เครื่องประดับมุก

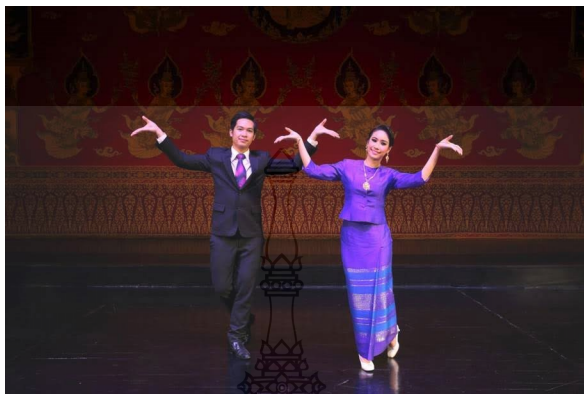
ภาพที่ 2.4 การแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5

ที่มา : ชาลิต สุนทรานนท์ (2558)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ชาย นุ่งกางเกง ใส่สูท ผูกเนคไท

หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก

ภาพที่ 2.5 การแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : ขวลิต สุนทรานนท์ (2558)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

ชาย นุ่งกางเกง ใส่เสื้อพระราชทาน ผ่าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเตarp มีใช้ผ้าห้อยจากบ่าลงไปด้านหลังเปิดไหล่ขวา

ศีรษะผมเกล้าเป็นมวยสูง ใส่เกี้ยว และเครื่องประดับ

ภาพที่ 2.6 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : ขวลิต สุนทรานนท์ (2558)

นอกจากนี้การแต่งกายชุดราตรีวางมาตรฐานยังสามารถเลือกใช้การแต่งกายแบบชาวบ้านแบบรัชกาลที่ 5 แบบสากลนิยม และแบบราตรีสโมสร รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมาแต่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ โอกาสและความเหมาะสมของการนำไปใช้ในการแสดงแต่ละครั้ง

2.4.4 กระบวนท่ารำ และโอกาสที่แสดง

2.4.4.1 กระบวนท่ารำ

1) กระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำ ใช้ท่ารำสาย ผู้แสดงเริ่มปฏิบัติตั้งแต่ทำนองดนตรีโดยย่อเท้าซ้าย หันหน้าไปตามวงและหันหน้าออกจากวงก่อน แล้วจึงหันหน้าเข้าในวงสลับกันตามเนื้อร้องต่อเนื่องวรรคละ 8 จังหวะ ลักษณะการเดินปรับเป็นวงกลม 2 วง โดยผู้ชายเดินเป็นวงกลมวงนอกผู้หญิง เดินกลับเข้ามาเป็นวงกลมวงในตรงเนื้อร้องที่ว่า “เล่นอะไรให้มีระเบียบ ให้งามให้เรียบร้อย จะคมขำ” แล้วหมุนตัวทางขวามือเดินกลับมาเป็นวงกลมวงเดียวเช่นเดิม ตรงเนื้อร้องที่ว่า “มาซิมา เจ้าเอ๋ยมาพ้อนรำมาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย” ปฏิบัติมือและเท้าเช่นนี้สลับกันจนจบเพลง

2) กระบวนท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ใช้ท่ารำข้างประธานนางและท่ารำจันทร์ทรงกลดแปลง ผู้แสดงทั้งชายและหญิงเริ่มย่อเท้าซ้าย ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ดวงจันทร์” และวางหลังเท้าขวา ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ขวัญฟ้า” หันหน้าออกจากวงก่อน มือปฏิบัติท่าข้างประธานนาง จากนั้นย่อเท้าขวา ซ้าย ขวา เท้าซ้ายวางหลัง ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ชื่นชีวาขวัญฟ้า” มือปฏิบัติท่าจันทร์ทรงกลดแปลงหันหน้าเข้าวง ปฏิบัติมือและเท้าเช่นนี้สลับกันจนจบเพลง

2.4.4.2 โอกาสที่แสดง

รำวงมาตรฐานนิยมรำเล่นในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ เมื่อจบงานเลี้ยงหรืองานบันเทิงต่างๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกันเพื่อแสดงถึงความสามัคคีกลมเกลียวของชนในชาติ อีกทั้งยังเป็นที่ยินยอมของชาวต่างชาติอีกด้วย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ธนกร มหัทธนะกุลชัย (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติของเดวิสทางดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่เรียนวิชาดนตรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 41 คน การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น แบบกลุ่มเดียววัดผลหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทางตรงจำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 18 ชั่วโมง และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อและแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทางดนตรีของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ย 23.73 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.06 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 82.93 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งผ่านเกณฑ์ และนักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติทางดนตรี เฉลี่ย 24.95 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.66 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 85.37 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งผ่านเกณฑ์

ลักขณา บุตรพรหม (2557) ได้วิจัยเรื่องการใช้ชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติเรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.43/84.25 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.75 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก

บุณรอด ขาดิยานนท์ (2559) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว จำนวน 15 คน การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (semi-experimental design) แบบกลุ่มเดียว (one-shot case study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาการปลูกพืชผักสวนครัวระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent samples ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ทดสอบดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7523 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีทักษะปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดี และ 5) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน

ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ไวไรตัน แซ่เอี้ยว (2560) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องรำวงมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่ลงทะเบียนเรียนในกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องรำวงมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องรำวงมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าความเหมาะสมและความสอดคล้องเท่ากับ 4.40 แบบประเมินด้านทักษะปฏิบัติและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ หรือผลการประเมินทักษะปฏิบัติระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.00, 87.78 และ 97.08 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือผลการประเมินทักษะปฏิบัติหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.50, 85.28 และ 95.83 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/82.50, 87.78/85.28 และ 97.08/95.83 ตามลำดับแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น

มนชนก รตนจางงค์ (2561) ได้วิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบึงบา ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 59 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 29 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 3 แผน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการแสดงรำวงมาตรฐาน แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำซิมารำ และแบบประเมินทักษะทำรำเพลงรำซิมารำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์ (2562) ได้วิจัยเรื่องทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำนพรัตน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ ของเดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จำนวน 2 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ ของเดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 27 คน ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ ของเดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง ระบำนพรัตน์ จำนวน 18 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง แบบประเมินทักษะนาฏศิลป์ไทย มีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะนาฏศิลป์ไทย เรื่อง ระบำนพรัตน์ ของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำนพรัตน์ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วาริ ทิมอินทร์ (2564) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนพสามหมู่ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 56 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 29 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 27 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มโดยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนพสามหมู่ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนพสามหมู่ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนพสามหมู่ กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศรียุญา สีเลา (2564) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติ ทำร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสาสน์เอกตราโดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอว์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสารสาสน์เอกตรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 59 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 29 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ร่างมาตรฐาน และ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบแบบที่ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอว์ ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอว์ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ทักษะการปฏิบัติทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนร่างมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอว์ ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Boch and Maeshall (2000) ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้การเต้นรำแบบลาบาโนเตชัน (Labanotation) ในการเรียนการเต้นรำ โดยศึกษาจาก 47 กลุ่มตัวอย่าง 36 คน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆ กัน แต่ละกลุ่มมีระดับความรู้ความสามารถใกล้เคียงกันกลุ่มแรกได้รับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต กลุ่มที่สองได้รับการสอนแบบเต้นรำแบบลาบาโนเตชัน (Lubarulaliburi) โดยประเมินความถูกต้องของการก้าวเท้าความแม่นยำของจังหวะ และทักษะการสร้างสรรค์การแสดง ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่สองได้รับการสอนแบบเต้นรำแบบลาบาโนเตชัน (Labanotation) มีพัฒนาการด้านการเต้นรำสูงกว่ากลุ่มแรกที่ได้รับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

Auh (2005) ได้วิจัยเรื่องผลการใช้ตัวโน้ตที่มีต่อการคิดสร้างสรรค์ในการแต่งเพลงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในออสเตรเลีย โดยทำการวิจัยเปรียบเทียบกับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 47 คนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนเอกชน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 22 คน และกลุ่มควบคุม 25 คนตามความสามารถทางดนตรี โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ภาพตัวโน้ตในการแต่งเพลง ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ได้ใช้ภาพตัวโน้ตในการแต่งเพลง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพของตัวโน้ตประกอบมีความคิดสร้างสรรค์ ในการแต่งเพลงสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Beasly (1979) ได้วิจัยเรื่องผลการฝึกทักษะภาคปฏิบัติซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริงและวิธีการติดต่อการปฏิบัติทดลองเคมีของนักเรียนวิชาเคมีพื้นฐานเพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติด้วยทักษะการทดลองอย่างเดียว ผลการฝึกทักษะด้วยการคิดอย่างเดียวและผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองและการคิดร่วมกัน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม การปฏิบัติทดลองใช้เกณฑ์ในการประเมิน 2 เกณฑ์ คือ ความถูกต้องแม่นยำและความคงที่แน่นอน โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะทำการทดลอง ทำการสังเกต 3 สัปดาห์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการศึกษาพบว่าทักษะภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะแบบต่างๆ กัน 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองทำให้มีเทคนิคการทดลองถูกต้องแม่นยำ

Glasson (1989) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสัมพันธ์จากผลของการใช้วิธีการสอนโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลองและครูสาธิตการปฏิบัติการทดลองต่อความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการใช้ความรู้ในกระบวนการแก้ปัญหาซึ่งมีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 9 ในวิชาฟิสิกส์ จำนวน 54 คน เป็นชาย 27 คน และเป็นหญิง 27 คน ในโรงเรียนของรัฐ ผลการศึกษาพบว่าการสอนทั้งสองวิธีไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่าสามารถส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้นเป็นการเรียนรู้จากเนื้อหาและฝึกทักษะการปฏิบัติที่ละส่วน มีการเชื่อมโยงความรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องราวมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีความก้าวหน้าทางการเรียนมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 ห้องเรียน จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จำนวน 2 ห้องเรียน จากห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้รับผิดชอบ จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งจัดกลุ่มคละความสามารถ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling) 2 ห้องเรียน คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่องร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จำนวน 6 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ทักษะการร้องเพลงรำซิมารำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ทักษะการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

3.2.2 แบบทดสอบ

แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ

1) ฉบับที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2) ฉบับที่ 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2.3 แบบประเมินทักษะปฏิบัติ

แบ่งออกเป็น 2 เพลง คือ

1) เพลงรำซิมารำ

- แบบประเมินทักษะการร้อง

- แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

2) เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

- แบบประเมินทักษะการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

- แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาเนื้อหาที่นำมาใช้สอนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา เนื้อร้อง ผู้ประพันธ์เพลงดนตรี เครื่องแต่งกาย ทำรำ ลักษณะรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

3) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสจำนวน 6 แผน

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบและแบบประเมินแผนการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแผนการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วมาปรับปรุงแก้ไข

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 แบบทดสอบ

1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐาน และตัวชี้วัด

3) สร้างแบบทดสอบความรู้ด้านเนื้อหารายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้เป็นแบบทดสอบปรนัย โดยแบ่งสาระเป็นแบบทดสอบ เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมม่ารำจำนวน 15 ข้อ 1 ฉบับ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า จำนวน 15 ข้อ 1 ฉบับ (เพื่อคัดเลือกข้อที่สอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัดไว้ใช้จริง เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมม่ารำจำนวน 10 ข้อ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า จำนวน 10 ข้อ) สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4) นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบทดสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (IOC)

6) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาปรับปรุงแก้ไข

7) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

8) นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นในแต่ละเพลง ดังนี้

1. เพลงรำซิมม่ารำ ได้ค่าความยากง่าย เท่ากับ .73 - .77 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ .33 - .53 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .83

2. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ได้ค่าความยากง่าย เท่ากับ .60 - .77 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ .33 - .67 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .81

หลังจากนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรแล้ว คัดเลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เพลงละ 10 ข้อ

9) นำแบบทดสอบเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบประเมินทักษะปฏิบัติ

- 1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐาน และตัวชี้วัด
- 3) สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า จำนวน 2 เพลง โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามหัวข้อดังนี้คือ ความถูกต้องของเนื้อเพลง จังหวะ และทำนองเพลง โดยใช้เกณฑ์การประเมินให้คะแนนแบบ Scoring rubrics 5 คะแนน
- 4) สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 1 เพลง โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามหัวข้อดังนี้คือ ความถูกต้องของท่ารำ จังหวะและความพร้อมเพรียง โดยใช้เกณฑ์การประเมินให้คะแนนแบบรู Scoring rubrics 5 คะแนน
- 5) นำแบบประเมินการร้องเพลงและการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ และเพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้า เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องความเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไข
- 6) นำแบบการประเมินการร้องและการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้า เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC)
- 7) นำแบบการประเมินการร้องและการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้าเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็น 2 กลุ่ม เพื่อใช้ในการทดลอง เป็นการสุ่มแบบกลุ่ม กำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

- 1) กลุ่มทดลอง จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
- 2) กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ

3.4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และบันทึกผล การทดสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.3 ทำการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 คาบ โดยใช้ระยะเวลาที่เท่ากัน

3.4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post - test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางนาฏศิลป์ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.5 วัดทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ โดยใช้แบบประเมินทักษะการร้อง แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยนำผลคะแนนที่ได้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ สถิติที่วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2) สถิติพื้นฐานได้แก่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test แบบ Dependent Samples) ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติ คือการร้องและการปฏิบัติท่ารำ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มทดลองโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ โดยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test แบบ Independent Samples) ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยหาดังนี้ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (สุวิมล ติรกานันท์ 2548, น.148) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

- IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด 2560, น.96) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{R}{n}$$

- P แทน ระดับความยาก
 R แทน คนที่ตอบถูกทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

3) ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ สูตรของ Pemberton A. Johnson (บุญชม ศรีสะอาด 2554, น.98)

$$r = \frac{\text{จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มสูง} - \text{จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ}}{\text{จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ}}$$

r แทน ค่าอำนาจจำแนก

4) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้สูตรของ โลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด 2554, น.112)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i^2 - \sum X_i^2}{(K - 1) \sum (X_i - C)^2}$$

- r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 X_i แทน คะแนนของแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์แบบทดสอบ

3.5.2 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าเฉลี่ย (Mean) (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562, น. 223) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562, น. 240-241) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } SD = \frac{\sqrt{\sum(x-\bar{x})^2}}{n-1}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนแต่ละตัว

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum x$ แทน ผลรวม

3.5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ประเมินจากกลุ่มตัวอย่างจะใช้ค่าสถิติ t - test dependent (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543, น.165)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}, df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา

D แทน ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่

n แทน จำนวนนักเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของ D ทั้งหมดยกกำลังสอง

df แทน จำนวนนักเรียน - 1

2) สถิติ t-test แบบ Independent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543, น.165)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$
$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ X_1, X_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1,2
 S_p^2 แทน ความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)
 $n_1 + n_2$ แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1,2
 Df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนประชากร
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติเปรียบเทียบ
Sig	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
D	แทน	คะแนนผลต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
\bar{D}	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนน
SD _D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

4.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	\bar{D}	$SD_{\bar{D}}$	t	Sig
ก่อนเรียน	40	6.40	1.35				
หลังเรียน	40	7.77	1.34	1.37	1.99	4.35*	.00

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 1.37 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 4.35$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	\bar{D}	SD_D	t	Sig
ก่อนเรียน	40	6.40	1.35				
หลังเรียน	40	7.98	1.05	1.58	1.03	9.62*	.00

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 1.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 9.62$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	\bar{D}	SD_D	t	Sig
ก่อนเรียน	80	6.40	1.34				
หลังเรียน	80	7.87	1.20	1.47	1.58	8.33*	.00

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 1.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 8.33$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ดังตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
กลุ่มทดลอง	40	7.77	1.34	5.39*	.00
กลุ่มควบคุม	40	6.00	1.58		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 5.39$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
กลุ่มทดลอง	40	7.97	1.04	4.74*	.00
กลุ่มควบคุม	40	6.55	1.58		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 4.74$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.6 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
กลุ่มทดลอง	80	7.88	1.21	7.15*	.00
กลุ่มควบคุม	80	6.23	1.60		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 7.15$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ดังตารางที่ 4.7 และตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
ทักษะการปฏิบัติร้อง	กลุ่มทดลอง	40	6.63	1.66	4.17*	.00
	กลุ่มควบคุม	40	5.23	1.31		
ทักษะการปฏิบัติทำรำ	กลุ่มทดลอง	40	7.40	.84	14.10*	.00
	กลุ่มควบคุม	40	4.43	1.03		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติด้านทักษะการปฏิบัติร้อง และทักษะการปฏิบัติทำรำซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติร้อง เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 4.17$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติทำรำ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 14.10$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
ทักษะการปฏิบัติร้อง	กลุ่มทดลอง	40	7.53	.88	6.01*	.00
	กลุ่มควบคุม	40	5.85	1.53		
ทักษะการปฏิบัติทำรำ	กลุ่มทดลอง	40	7.63	1.15	7.81*	.00
	กลุ่มควบคุม	40	5.60	1.17		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียน

โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ด้านทักษะการปฏิบัติร้องและทักษะการปฏิบัติทำรำ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติร้อง เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 6.01$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติทำรำ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 7.81$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์)

เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	กลุ่ม	n	\bar{X}	SD	t	Sig
ทักษะการปฏิบัติร้อง	กลุ่มทดลอง	80	7.10	1.40	6.87*	.00
	กลุ่มควบคุม	80	5.52	1.46		
ทักษะการปฏิบัติทำรำ	กลุ่มทดลอง	80	7.51	1.00	13.95*	.00
	กลุ่มควบคุม	80	5.01	1.24		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ด้านทักษะการปฏิบัติร้องและทักษะการปฏิบัติทำรำ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติร้อง เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 6.87$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติทำรำ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 13.95$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และฉบับที่ 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับละ 10 ข้อ 3) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะการร้องและแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่าค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 1.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 8.33$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ พบว่าค่า $t = 7.15$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทางด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ด้านทักษะการปฏิบัติร้องและทักษะการปฏิบัติท่ารำ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติร้อง เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 6.87$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติท่ารำ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่าค่า $t = 13.95$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจาก

ผลการทดสอบหลังเรียน ค่าคะแนนของนักเรียนมีค่าคะแนนที่สูงขึ้นกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน ทั้งนี้เกิดจากการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนและเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ทักษะของเดวิส มีขั้นตอนที่เน้นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ จนเกิดเป็นทักษะที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา บุตรพรม (2557) ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.43/84.25 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.75 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุณรอด ชาตียนนท์ (2559) ศึกษาเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7523 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) นักเรียนมีทักษะปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดีและ 5) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในวิชาการปลูกพืชผักสวนครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนชนก รัตนจำนงค์ (2561) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีญญา สีเลา (2564) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติทำร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา โดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอว์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนร่างมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอว์ ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอว์ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ทักษะการปฏิบัติทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอว์ ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทางด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ (นาฏศิลป์) เรื่อง ร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา สุโพธิ์พัฒนา (2562) การศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำพริตตัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะนาฏศิลป์ไทย เรื่อง ระบำพริตตัน ของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำพริตตันของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารี ทิมอินทร์ (2564) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนกสามหมู่ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนกสามหมู่ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนกสามหมู่ กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้สอนควรทำความเข้าใจในขั้นตอนวิธีการสอนและสามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียน

2. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงครั้งต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในเนื้อหาวิชาอื่นๆ ที่มุ่งเน้นทักษะปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2. ควรมีการบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ กับรูปแบบการสอนที่หลากหลาย ในชุดการแสดงนาฏศิลป์อื่นๆ เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). **วิธีการและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน**. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชม ภูมิภาค. (2516). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชวลิต สุนทรานนท์. (2558). **เอกสารประกอบบทสัมภาษณ์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน. โครงการเผยแพร่องค์ความรู้สู่สถานศึกษา: เรื่องร่างมาตรฐานของกรมศิลปากร วันที่ 3 กรกฎาคม 2558 ณ โรงละครแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ. สำนักการสังคีต กรมศิลปากร.
- ดุขุฎี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมั่งรักษัสัตว์. (2559). **ดนตรี-นาฏศิลป์ ม.3**. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ทีศนา แคมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกร มหัทธนะกุลชัย. (2556). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ วิชาดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนทางตรง**. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ธนิต อยู่โพธิ์. (2514). **ร่างของกรมศิลปากร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- นิตยา เต็งประเสริฐ. (2557). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติ เดวีส์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติชุดระบำไก่ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- นันทน้อย แพงปัสสา. (2551). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และการประยุกต์ใช้ทฤษฎีหุปัญญา เรื่อง การบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์ และตัวตั้งไม่เกิน 100 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม(ต่อ)

- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรอด ชาตียนนท์. (2559, กันยายน – ธันวาคม). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridian E-journal, 9(3), 205.
- ปัทมาพร ชเลิศเพ็ชร. (2542). นาฏศิลป์ไทย. สงขลา: โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์สถาบันราชภัฏสงขลา.
- พรพิมล อ่อนอินทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้บนเว็บควอสท์ ร่วมกับผังโน้ตค้นเพื่อพัฒนากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรจน์ ตีรณนากุล. (2542). การสอนช่างอุตสาหกรรม: วิธีสอนทักษะปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์ดี.
- ไพศาล ภูไพบูลย์ อังคณา ตติรัตน์ และ ปนัดดา มีสมบัติงาม. (2550). หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ม.1. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ.
- มนชนก รัตนจันทน์. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2549). การวัดและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ. (2560). หลักสูตรโรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ฉบับปรับปรุง 2560. ปทุมธานี: โรงเรียนที่ปังกรฯ.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- รจนา สุทรานนท์ และคำรณ สุทรานนท์. (2556). **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน** (งานวิจัยภาคศึกษานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- รณชัย จันทร์แก้ว. (2559). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคยังกราทิกที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- รสริน พันธ. (2550). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยใช้ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์.** (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ลักขณา บุตรพรหม. (2557). **การใช้ชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- วารี ทิมอินทร์. (2564). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องระบำนกลสามหมู่ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4** (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- วรายุทธ มะปะทั่ง , วนิดา ผาระนัด และ ณีฐชัย จันทชุม. (2563). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.** *วารสารมหาจุฬานครธรรมศน์*, 7(5), 214-215.
- วิไลรัตน์ แซ่เอี้ยว. (2560). **การพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวี** (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี).
- ศิริชัย นามบุรี. (2550). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนสำเร็จรูปอิเล็กทรอนิกส์ในสภาพแวดล้อมแบบอีเลิร์นนิ่งผ่านโปรแกรม Moodle** (รายงานวิจัย). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- ศรีบุญญา สีเลา. (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติทำร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา โดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอว์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวีส์. **จันทร์เกษมสาร**, 27(1), 158.
- ศิริพร สอาดล้วน. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ. (2558). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์. (2562). การศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระเบียบวิธีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2548). การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2549). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนิสิต นักศึกษาครูในสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนูวัตติ คุณแก้ว. (252). สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา กล้าเจริญ. (2535). วิธีสอนนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อรนุช ศรีสะอาด และคณะ. (2550). การวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กทม: ประสานการพิมพ์
- Auh, S. (2005). **Compatibility Effects in Evaluations of Satisfaction and Loyalty.** [Electronic version]. Retrieved from Cornell University, School of Hospitality.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- Beasley, W. F. (1979). **The effect of Physical and Mental Practice of Psychomotor Skills on Chemistry Student Laboratory Performance.** Dissertation Abstracts International, 39(9), 5428-A.
- Boch and Maeshall, (2000). **The Effective of Labanotation in Learning Ballroom Dance,** Dissertation Abstracts International. 991 (12) : 2902-A.
- Glasson, G.E. (1989). **The effect of Hands-on and Teacher Demonstration Laboratory Method on Science Achievement in Relation to Reasoning Ability and Prior Knowledge.** Journal of Research in Science Teaching, 2(26), 121-127.

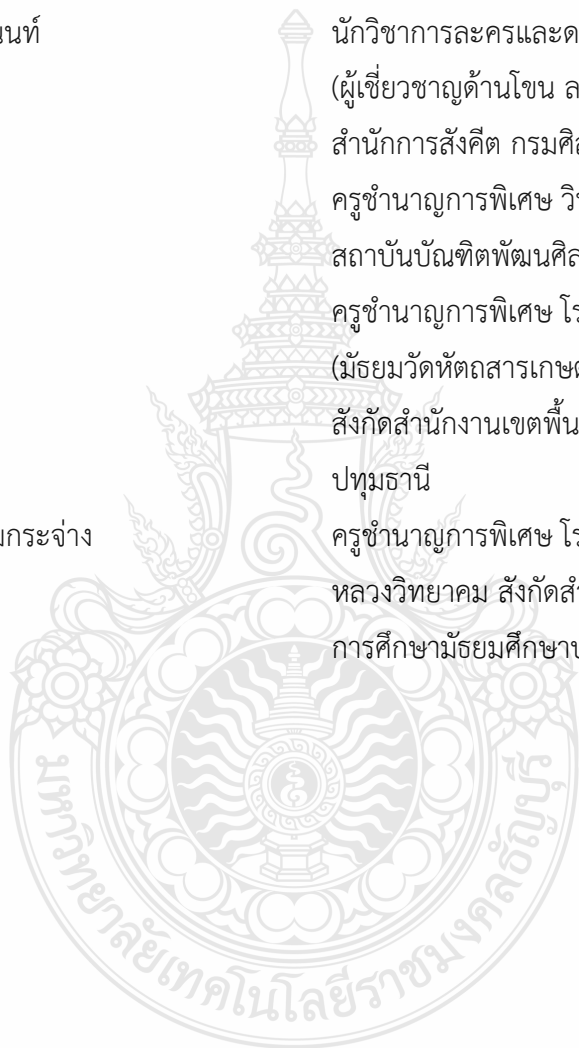

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สุภาพร แพร้วพณิต
อดีตประธานหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร และอดีต
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.ชวลิต สุนทรานนท์
นักวิชาการละครและดนตรีเชี่ยวชาญ
(ผู้เชี่ยวชาญด้านโขน ละคร และดนตรี)
สำนักการสังคีต กรมศิลปากร
3. นางอารี แม่นมั่น
ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
4. นางสมปอง ใจยาว
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์
(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ปทุมธานี
5. นางบุญรัตน์ แจ่มกระจ่าง
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนธรรมศาสตร์คลอง
หลวงวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โทร 02-549-3280

ที่ อว 0649.09/1208

วันที่ 9 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขอรเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพรมณีต

เนื่องด้วย นางสาวปรีญา ททรัพย์ยุทธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอรเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร จูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.ชวลิต สุนทรานนท์

เนื่องด้วย นางสาวปริยา ทรัพย์ยุทธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มีธยมวัดหัดตตสารเกษตริ)ในพระราชาูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ รองศาสตราจารย์คำณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร จูรี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐๒ ๕๕๙ ๓๒๘๐

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางอารี แม่นมั่น

เนื่องด้วย นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุพธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มีระยมวัดหัดตลสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รองศาสตราจารย์คาร์ณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร รุจี)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๘๐

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางสาวปอง ใจยาว

เนื่องด้วย นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัดถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ รองศาสตราจารย์คำณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร รุจี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี
โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๘๐
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๑๒๐๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางบุญรัตน์ แจ่มกระจ่าง

เนื่องด้วย นางสาวปรีชา ทรัพย์ยุทธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ รองศาสตราจารย์คำณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบในวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร รุธี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี
โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๘๐
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ
ในการวิจัยและเก็บข้อมูลในการวิจัย

โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา
 (มีธมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 เลขที่รับ ๑๓๒/๒๕
 วันที่ ๒๐ กค ๒๕๖๕
 เวลา ๑๓.๐๐ น.

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๑๕๕๔

คณะศิลปกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
 จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์
 เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มีธมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวปรีญา ทริทยุทธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีศิลปศึกษา ได้รับการอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มีธมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยมีรองศาสตราจารย์ คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานี้

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในภาคการเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการ

พ.ร. ชัยบุษย์ เคียงขุดความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์
 เห็นควรพิจารณา
 (ชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สมพร อูรี)
 คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ทราบ
 ตามเสนอ

เรียน ผู้อำนวยการ
 เห็นสมควร
 บริหารวิชาการ บริหารงบประมาณ
 บริหารงานบุคคล บริหารทั่วไป
 อื่น ๆ

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
 โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๑๑๐
 โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๕๐๒๒

ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มีธมวัดหัตถสารเกษตร)
 ในพระราชูปถัมภ์ฯ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
 เจ้าฟ้าสิริมหาดชาธิราชกมลพร สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ

วันที่ ๒๐ เดือน กค พ.ศ. ๒๕

โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา
(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ
เลขที่รับ ๕๓๓/๒๕
วันที่ ๒๐ ก.ค. ๒๕๖๕
เวลา ๑๓.๐๐น.

ที่ ยว ๐๖๔๙.๐๘/๑๔๕/๓

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๒๓-๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับการอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องร่างมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยมีรองศาสตราจารย์ คำรณ สุนทรานนท์ เป็นที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาข้อมูล จึงขอความอนุเคราะห์ลงใช้เครื่องมือในการวิจัยจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในภาคการเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการ

ผท. ธัญบุรี แห่งวัดหัตถสารเกษตร
เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์
- เห็นควรพิจารณา
Chit

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สมพร จูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

- ทราบ
 ตามเสนอ

เรียน ผู้อำนวยการ
เห็นพร้อม
 บริหารวิชาการ บริหารงบประมาณ
 บริหารงานบุคคล บริหารทั่วไป
อื่น ๆ

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ
โทร ๐๖ ๕๕๔๙ ๗๒๕๐
โทรสาร ๐๖ ๕๕๗๑ ๕๐๖๐

(นางอัญชลี เกตุบำรุง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตรฯ)
ในพระราชูปถัมภ์ฯ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช
เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร
วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ภาคผนวก ค

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการจัดเรียนรู้
การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือวิจัย

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของเครื่องมือการวิจัย

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
1. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องตาม ศักยภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนา ความรู้ เรื่องราวมาตรฐาน เพลงรำซิมารำให้นักเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนา ทักษะปฏิบัติทำรำ เรื่องราว มาตรฐาน เพลงรำซิมารำให้นักเรียน ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนา ความรู้ เรื่องราวมาตรฐาน เพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้าให้นักเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
8. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติทำรำ เรื่องรำวงมาตรฐาน ดวงจันทร์ขวัญฟ้าให้นักเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละรายแผน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. สื่อบทเรียนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมความเข้าใจในเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านความรู้เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านความรู้เรื่องรำวงมาตรฐาน และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านทักษะปฏิบัติเรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
16. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านทักษะปฏิบัติ เรื่องร่ำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ร่ำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ									
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการทักษะปฏิบัติของเดวิส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5. สื่อวีดิทัศน์การแสดงร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
6. ใบความรู้ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
7. ใบงานที่ 1 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
8. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
9. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 รวบรวมมาตรฐาน เรื่อง การขับร้องเพลงรำขิมารำ								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนกระบวนการตามหลักการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนรู้ส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ใบงานที่ 2 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 รวบรวมมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงรำชิมารำ								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการทักษะปฏิบัติของเดวิส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อวีดิทัศน์การแสดงรวบรวมมาตรฐานเพลงรำชิมารำที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 รวบรวมมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5. สื่อวีดิทัศน์การแสดงร่างมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
6. ใบความรู้ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
7. ใบงานที่ 3 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
8. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
9. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การขับร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า									
1. สาระการเรียนมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความสอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอน กระบวนการตามหลักการจัดการ เรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ใบงานที่ 4 สอดคล้องกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้อง ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 รวบรวมมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า								
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความ สอดคล้องกับสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สื่อวีดิทัศน์การแสดงรำวง มาตรฐาน เพลงรำขิมารำที่ใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความ ทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	IOC	ผลการพิจารณา
7. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ใบความรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำขิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)								
1. เนื้อหามีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การใช้ภาษามีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)								
1. ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษาในแบบทดสอบอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ข้อคำถามไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ชี้แนะคำตอบ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. คำถามมีความเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
ใบงานที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)									
1. คำสั่งในใบงานที่ 1 มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. ภาษาในใบงานที่ 1 อ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับเพลงรำขิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)									
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. นำเสนอตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3. รูปแบบชิ้นงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4. การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
ใบงานที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)									
1. คำสั่งชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. ภาษาในใบงานอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
ใบความรู้ที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)									
1. เนื้อหามีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. การใช้ภาษา มีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
3. เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหามีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)								
1. ข้อคำถามสอดคล้องกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษาในแบบทดสอบอ่านแล้ว เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความ ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ข้อคำถามไม่ยากไม่ง่าย จนเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่มี แนะนำคำตอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. คำถามมีความเหมาะสมกับ ศักยภาพของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ใบงานที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)								
1. คำสั่งชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษาในใบงานอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)								
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. นำเสนอตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. รูปแบบชิ้นงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ใบงานที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)								
1. คำสั่งชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษาในใบงานอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน เพลงรำซิมารำ								
1. รวบรวมมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลง ก.8 เพลง ข.9 เพลง ค.10 เพลง ง.12 เพลง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. รวบรวมมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจาก การแสดงอะไร ก.รำวง ข.รำโทน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
ค.รำสีนวล ง.รำกลองยาว								
3. ลักษณะรูปแบบการแสดงรำวง มาตรฐานตรงกับข้อใด ก.สี่เหลี่ยม ข.วงกลม ค.สามเหลี่ยม ง.แถวเฉียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงเพลง ประเภทใด ก.รำคู่ ข.รำเดี่ยว ค.รำหมู่ ง.ระบำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการรำโทนตรง กับข้อใด ก.ฉิ่ง กรับ โทน ข.ฉิ่ง ฉับ โทน ค.กรับ โทน ฉาบ ง.กลอง ฆ้อง ฉิ่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. รำวงมาตรฐาน ใช้วงดนตรีประเภท ใดบรรเลงประกอบการแสดง ก.วงดนตรีไทย ข.วงดนตรีสากล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
ค.วงโอเปร่า ง.ถูกทั้งข้อ ก และ ข								
7. ข้อใดไม่ใช่การแต่งกายของ รำวงมาตรฐาน ก. เครื่องแต่งกายแบบพื้นบ้าน ข. เครื่องแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5 ค. เครื่องแต่งกายแบบสากลนิยม ง. เครื่องแต่งกายแบบฟริสสไตล์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทร้อง เพลงรำซิมารำ ก. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ข. อาจารย์มนตรี ตราโมท ค. จหมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เสวตนันท์) ง. คุณครูลมูล ยมะคุปต์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9. ใครเป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลง รำซิมารำ ก. อาจารย์มนตรี ตราโมท ข. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ค. จหมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เสวตนันท์) ง. อาจารย์เอื้อ สุนทรสนาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
<p>10. ข้อใดเป็นความหมายของเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทนสามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชายแต่งงานสำคัญๆ</p> <p>ข.กิริยาจากที่อ่อนหวานไพเราะสมแล้วกับที่เปรียบว่าหญิงไทยนี้คือดอกไม้</p> <p>ค.ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติรูปร่างก็งดงามจิตใจก็กล้าหาญ</p> <p>ง.ขอพวกเรามาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเถิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ ถึงเวลางานเราก็จะทำงานกันจริงๆ เพื่อจะได้ไม่ลำบาก และการรำก็จะรำอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมไทย</p>	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
<p>11. เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงลำดับที่เท่าไรของชุดรำวงมาตรฐาน</p> <p>ก.1</p> <p>ข.2</p> <p>ค.3</p> <p>ง.4</p>	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
12. ข้อใด ไม่ใช่ผู้ประดิษฐ์ทำรำรำวง มาตรฐานเพลงรำซิมารำ ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ข.นางมัลลี คงประภัศร์ ค.หม่อมครูต่วน (ศุภลักษณ์) ภัทรนาวิก ง.คุณครูลมูล ยมะคุปต์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. ทำรำเพลงรำซิมารำ ตรงกับข้อใด ก.ทำรำสาย ข.ท่าพาลาเพียงไหล่ ค.ท่าพรหมสี่หน้า ง.ท่ายุงฟ้อนหาง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. จากภาพเป็นท่ารำใด ก.ทำรำสาย ข.ท่าพาลาเพียงไหล่ ค.ท่าพรหมสี่หน้า ง.ท่ายุงฟ้อนหาง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
15. ข้อใดไม่ใช่ โอกาสที่ใช้ในการ แสดงร่วางมาตรฐาน ก.งานเลี้ยง ข.งานบันเทิงต่างๆ ค.งานศพ ง.ถูกทุกข้อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน เพลงดวงจันทร์ขั้วฟ้า								
1.การรำเป็นคู่หญิง - ชาย และเดิน รำเป็นวงกลม หมายถึงการแสดง ประเภทใด ก.รำเดี่ยว ข.รำคู่ ค.แม่บท ง.ร่วาง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ลักษณะการรำ ร่วางมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขั้วฟ้า เคลื่อนที่ไป ทิศทางใด ก.ตามเข็มนาฬิกา ข.ทวนเข็มนาฬิกา ค.ตามความถนัด ง.ตามความตกลงของผู้แสดง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
3. การแต่งกายร่ววงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า มีกี่แบบ ก.4 แบบ ข.5 แบบ ค.6 แบบ ง.7 แบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4. การแต่งกายร่ววงมาตรฐานแบบ สากลนิยมผู้ชายใส่สูท ผู้หญิงใส่แบบ ใด ก.นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อ ลูกไม้ ข.นุ่งโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัด จีบ ค.นุ่งกระโปรงป้ายข้างยาวกรอม ทำใส่เสื้อคอกลมแขนกระบอก ง.นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเตรบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5. ลักษณะการแต่งกาย จากภาพเป็น การแต่งกายแบบใด ก.แบบชาวบ้าน ข.แบบสากลนิยม ค.แบบราตรีสโมสร ง.แบบรัชกาลที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
6. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เป็นเพลงลำดับที่เท่าไรของการแสดงร่ำวงมาตรฐาน									
ก.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
ข.8									
ค.9									
ง.10									
7. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงร่ำวงมาตรฐานในปัจจุบันมีกี่ประเภท									
ก.1 ประเภท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
ข.2 ประเภท									
ค.3 ประเภท									
ง.4 ประเภท									
8. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า									
ก.ท่านผู้หญิงละเอียดพิบูลสงคราม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท									
ค.จหมื่นมานิตยัณเรศ									
ง.คุณครูลมูล ยมะคุปต์									

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
9. ใครเป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้า ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท ค.จหมื่นมานิตยน์เรศ (เฉลิม เศวตนันท์) ง.อาจารย์เอื้อ สุนทรสนาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. “ดวงจันทร์ขวัญฟ้า” เนื้อเพลงท่อนต่อไป คือข้อใด ก.ชื่นชีวาขวัญฟ้า ข.เริงระบำกันให้สนุก ค.ไม่ละไมทิ้งจะเกิดเข็ญชุก ง.ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. ข้อใดคือเนื้อเพลงดวงจันทร์ขวัญ ฟ้า ก.รำมาชิมารำ เริงระบำกันให้ สนุก ข.ยามงานเราทำงานจริงๆ ค.ไม่ละไมทิ้งจะเกิดเข็ญชุก ง.จันทร์ประจำราตรี แต่ขวัญฟ้า ประจำใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
<p>12. ข้อใดเป็นความหมายของเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทนสามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชายแม้งานสำคัญๆ</p> <p>ข.กิริยาวาจาก่อนหวานไพเราะ สมแล้วกับที่เปรียบว่าหญิงไทยนี้คือดอกไม้</p> <p>ค.ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ รุปร่างกึ่งดงามจิตใจก็กล้าหาญ</p> <p>ง.ในเวลาค่าคืนท้องฟ้ามีดวงจันทร์ประจำอยู่ในใจของชายก็มีหญิงอันเป็นสุดที่รักประจำอยู่เช่นกัน</p> <p>สิ่งที่เทิดทูนยกย่องไว้ก็คือ ชาติไทยที่เป็นเอกราช</p> <p>มืออิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับใคร</p>	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
<p>13. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้ามีทำนองทำ</p> <p>ก.1 ทำนอง</p> <p>ข.2 ทำนอง</p> <p>ค.3 ทำนอง</p> <p>ง.4 ทำนอง</p>	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
14. จากภาพเป็นท่ารำใด <p>ก.ท่าซ่างประสานงา ข.ท่าผาลาเพียงไหล่ ค.ท่าพรหมสี่หน้า ง.ท่ายุงฟ้อนหาง</p>	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15. จากภาพเป็นท่ารำใด <p>ก.ท่าสอดสร้อยมาลา ข.ท่าจันทร์ทรงกลด ค.ท่าพรหมสี่หน้า ง.ท่ายุงฟ้อนหาง</p>	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงรำฉิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)								
1. เนื้อร้องถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ทำนองถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. อักขระถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)								
1. ทำรำถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ความสัมพันธ์คู่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ความพร้อมเพรียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินการสาธิตการปฏิบัติทำรำนางฤษศัพท์และภาษานาฏศิลป์ เพลงรำซิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)								
1. นางฤษศัพท์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษานาฏศิลป์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)								
1. เนื้อร้องถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ทำนองถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. อักษรถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)								
1. ทำรำถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ความสัมพันธ์คู่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ความพร้อมเพรียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินการสาธิตการปฏิบัติทำรำนางฤษศัพท์และภาษานาฏศิลป์ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)								
1. นางฤษศัพท์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ภาษานาฏศิลป์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียนด้านความมุ่งมั่น ในการทำงาน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 2 4 และ 5)								
1. รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ส่งงานตรงเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียนด้านรักความเป็นไทย (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ 6)								
1. รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ส่งงานตรงเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรม

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)
ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรม
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบ
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

จัดทำโดย
นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์
สาขานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรม
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการ
สอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

กิจกรรมการเรียนรู้การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จัดเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์)

หลักการและเหตุผล

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เป็นรายวิชาพื้นฐานของโรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จัดทำโครงสร้างหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 ทศศิลป์ สาระที่ 2 ดนตรีและสาระที่ 3 นาฏศิลป์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจกล้าแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

จากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ในปัจจุบันพบว่า ผู้เรียนยังไม่มีพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ ซึ่งผู้เรียนในวัยนี้เป็นวัยที่ควรส่งเสริมให้กล้าแสดงออก ส่งผลให้นักเรียนยังขาดความรู้ด้านพื้นฐานนาฏศิลป์ เพราะไม่ได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโรงเรียนใช้ระบบเวียนฐาน ทศศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ ขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียนและความพร้อมด้านแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์ ให้สำเร็จเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการถ่ายทอดความรู้การสอนนาฏศิลป์ไทยให้ผู้เรียนในวัยนี้สามารถสอนนาฏศิลป์ไทยที่ยากขึ้นได้ เนื่องจากผู้เรียนมีความพร้อมทางร่างกาย ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อทุกส่วนพัฒนาการได้ดี ดังนั้นผู้สอนควรนำความพร้อมของผู้เรียนทุกส่วนในวัยนี้มาใช้ในการออกแบบการสอนนาฏศิลป์ให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยออกแบบการเรียนรู้ในหัวข้อเรื่องการแสดงร่วางมาตรฐานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากร่วางมาตรฐานเป็นเพลงที่ปลุกฝังวัฒนธรรมการไหว้ และยังสอดแทรกคติสอนใจให้คนไทยได้รู้จักความรักความเสียสละ

ความสามัคคีและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถือเป็น การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ ดึงมา สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนร่วมกันอนุรักษ์สืบสานรักษา และต่อยอดงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมและ ยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานสากล

อย่างไรก็ตามหากมองในปัจจุบันระบบการศึกษาไทย มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ โดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำให้มากกว่าจะถ่ายทอดความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะ เกิดองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการกระทำต่างๆ นอกจากนี้ยังมีสื่อและวิธีการสอนที่หลากหลาย สามารถ นำมาใช้ในการสอนนาฏศิลป์ ซึ่งจะช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยมีผู้สอนเป็น ต้นแบบที่ดีและทำหน้าที่ชี้แนะปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ตามศักยภาพ ของตนเอง เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงมีส่วนสำคัญที่จะช่วยกันพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอน ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

การพัฒนานักเรียนที่เรียนในรายวิชานาฏศิลป์ให้มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการพัฒนา ได้หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้สอน การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนหรือ แม้กระทั่งวิธีการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า วิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติของ ผู้นักเรียนสูงขึ้นได้ การนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน นอกจากจะเพิ่มความรู้ให้กับผู้เรียนแล้วยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะปฏิบัติที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว การนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมมาร์และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ในระดับสูง ต่อไป

สาระสำคัญของหลักสูตร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นพัฒนาทักษะปฏิบัติด้านการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมมาร์ และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อยๆ เชื่อมโยงต่อกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และเกิดเป็นทักษะที่สมบูรณ์ในการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมมาร์ ใช้ท่ารำสาย และเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าใช้ท่ารำข้างประสานงาและท่ารำจันทร์ทรงกลด รำวงมาตรฐาน เป็นรำประเภทรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 4 คู่ (8 คน) เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชายหญิง เดินรำเป็น วงกลมเวียนซ้ายไปขวา (ทวนเข็มนาฬิกา) ด้วยกระบวนการที่กำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผน

เป็นมาตรฐานมีกระบวนการทำร่ำมีสัมพันธ์หมู่ในการรำและการแปรแถวในรูปแบบของ การรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน นอกจากนี้ได้กำหนดจารีตของการแสดงโดยปลูกฝังวัฒนธรรมการไหว้ ให้ผู้หญิงไหว้และผู้ชายรับไหว้ก่อนและหลังแสดงทุกครั้งและมีการแต่งกายตามแบบวัฒนธรรมไทยในยุคสมัยต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้เป็นแบบแผน

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

หลักการจัดกิจกรรม

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องรำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

จัดเป็นระยะเวลาสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) ซึ่งแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าสามารถใช้วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติให้ผู้เรียนลงมือกระทำ ได้แก่

1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เป็นรูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติในการทำกิจกรรม ซึ่งทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน ซึ่งอยู่ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 - 6 โดยจัดอยู่ในขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในลักษณะที่คนเก่งช่วยคนอ่อนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผนปฏิบัติและการประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ พิจารณาและค้นหาความรู้ความสามารถของตนเอง

3. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสาธิตการปฏิบัติ

เป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่ผู้สอนสาธิตการปฏิบัติ โดยใช้วิธีการบรรยายประกอบการสาธิต ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในระยะเวลาที่เหมาะสมไม่เร็วเกินไปประกอบกับให้ผู้เรียนได้ซักถามเพื่อกระตุ้นความคิดและความสนใจในการทำกิจกรรม

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนนาฏศิลป์
2. วีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
3. ใบความรู้ เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
4. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

การวัดประเมินผล

1. แบบทดสอบหลังเรียนเพลงรำซิมารำ (Post – test)
2. แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ
3. แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำซิมารำ
4. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ
5. แบบประเมินการสาธิตการปฏิบัติท่ารำนาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์เพลงรำซิมารำ
6. แบบทดสอบหลังเรียนเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า (Post – test)
7. แบบประเมินใบงานที่ 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
8. แบบประเมินทักษะการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
9. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
10. แบบประเมินการสาธิตการปฏิบัติท่ารำนาฏยศัพท์และภาษานาฏศิลป์เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
11. แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน
12. แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ด้านรักความเป็นไทย

วิธีการดำเนินกิจกรรมการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

วิธีการดำเนินกิจกรรมการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีขั้นตอนวิธีการ ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่ำวงมาตรฐาน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแบบการประเมิน

2. จัดเตรียมสถานที่ในการจัดกิจกรรมสื่อการสอนอุปกรณ์สำหรับการทำกิจกรรม

3. จัดเตรียมแบบประเมินที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

กระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์) เรื่องร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนจำได้ในภาพรวม โดยเริ่มจากการแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจพิเศษ เนื่องจากเพลงรำชิมารำใช้ท่ารำสาย เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าใช้ท่ารำข้างประสานงาและท่าจันทร์ทรงกลด ซึ่งเป็นชื่อท่ารำและกระบวนการท่ารำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้นักเรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นนี้ผู้สอนใช้วิธีการสาธิตการร้องเพลงรำชิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า การปฏิบัติท่ารำโดยให้ผู้เรียนสังเกตและปฏิบัติตามทีละวรรคอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติทำรำด้วยตนเองโดยไม่มีครูสาธิต ซึ่งผู้สอนเป็นผู้แก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติทำรำของผู้เรียนให้เกิดความสวยงามจนจบเพลง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่มให้ผู้สอนและเพื่อนๆ ชม โดยผู้สอนจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้กับผู้เรียน และเน้นย้ำให้ปฏิบัติทำรำให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนร่วมกันฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง โดยให้ผู้เรียนร้องเพลงและปฏิบัติทำรำเองจนสามารถจำเนื้อร้องและทำรำได้จนสามารถปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลง และสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ขั้นสรุป

ปฏิบัติทดลองกิจกรรมการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ 20 ข้อ และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องและแบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำ รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยแสดงแผนการทดลองปฏิบัติกิจกรรมผ่านกระบวนการเรียนรู้ การแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ21101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 12 ชั่วโมง

ศึกษาวิเคราะห์ประวัติความเป็นมาลักษณะรูปแบบการแสดง เรื่องราวมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า องค์ประกอบการแสดง ได้แก่ ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง ทำนองเพลงและ ผู้คิดประดิษฐ์ท่ารำ เนื้อเพลงและความหมาย จังหวะทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการแสดง การร้องและการปฏิบัติท่ารำราวมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า การอนุรักษ์และสืบทอดการแสดงราวมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

มาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัด

มาตรฐาน

ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดมาตรฐาน 3.1

ศ 3.1 ม.1/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง

ศ 3.1 ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่ายๆ

มาตรฐาน

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดมาตรฐาน 3.2

ศ 3.2 ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน

รวมทั้งหมด 2 มาตรฐานการเรียนรู้ 3 ตัวชี้วัด

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

การศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ

ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สาระนาฏศิลป์

เวลา 12 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัดการเรียนรู้	สมรรถนะสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่วางมาตรฐาน	1.ความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐานเพลงรำซิมารำ	วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	ความสามารถในการคิด	2
	2.การขับร้องเพลงรำซิมารำ	วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	ความสามารถในการสื่อสาร	2
	3.การปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ	วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	ความสามารถในการสื่อสาร	2
	4.ความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า	วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	ความสามารถในการคิด	2
	5.การขับร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า	วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	ความสามารถในการสื่อสาร	2
	6.การปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า	วิธีสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	ความสามารถในการสื่อสาร	2
รวม				12

โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สภระนาฏศิลป์

เวลา 12 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ : รำวงมาตรฐาน

แผนการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวน เวลา	หน้า หน้า หน้า คะแนน
1	ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ - ประวัติความเป็นมา - องค์ประกอบในการแสดง	2	20
2	การขับร้องเพลงรำซิมารำ - ความหมายของเนื้อร้อง - ปฏิบัติร้องเพลงรำซิมารำ	2	20
3	การปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ - นาฏยศัพท์ (ส่วนเท้า) คือ การย่ำเท้า - ภาษานาฏศิลป์ คือ ทำรำสาย - การปฏิบัติทำรำตั้งแต่ทำออกจนจบเพลง	2	10
4	ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า - ประวัติความเป็นมา - องค์ประกอบในการแสดง	2	20
5	การขับร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า - ความหมายของเนื้อร้อง - ปฏิบัติร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า	2	20
6	การปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า - นาฏยศัพท์ (ส่วนเท้า) คือ การย่ำเท้า การวางเท้าไป ด้านหลัง - ภาษานาฏศิลป์ คือ ทำรำข้างประสานงา และทำรำ จันทร์ทรงกลด - การปฏิบัติทำรำตั้งแต่ทำออกจนจบเพลง	2	10
รวม		12	100

โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ

ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิชา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวิส	เวลา
1	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวง มาตรฐาน เพลงรำซิมา รำ	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายประวัติ การ แสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ ได้ 2. ผู้เรียนสามารถอธิบาย องค์ประกอบการแสดงรำวง มาตรฐาน เพลงรำซิมารำได้ 3. ผู้เรียนสามารถบอกคุณค่าและ แนวทางการอนุรักษ์รำวงมาตรฐาน	ศ 3.2 ม.1/1	<ul style="list-style-type: none"> • ที่มาของชุดการแสดง - ประวัติความเป็นมา - องค์ประกอบการแสดง - แนวทางการอนุรักษ์ รำวงมาตรฐาน 	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการ กระทำ</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็นทักษะ ที่สมบูรณ์</p>	2

โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิชา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวิส	เวลา
2	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การขับร้องเพลงรำซิมารำ	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับ ความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำได้ 2. ผู้เรียนสามารถร้องเพลงรำซิมารำ ได้	ศ 3.1 ม.1/3	<ul style="list-style-type: none"> • การขับร้องเพลงรำซิมารำ - ความหมายของเนื้อร้อง - จังหวะ - ทำนองเพลง - ร้องเพลงรำซิมารำ 	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่ สมบูรณ์	2

โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิชา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวิส	เวลา
3	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลง รำซิมมรา	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายและสาธิต การปฏิบัติภาษานาฏศิลป์ได้ 2. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลง รำซิมมราได้	ศ 3.1 ม.1/2 ม.1/3	<ul style="list-style-type: none"> • การรำวงมาตรฐาน เพลง รำซิมมรา - นาฏยศัพท์ ส่วนเท้า คือ การย่อเท้า - ภาษานาฏศิลป์ คือ ทำรำสาย 	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่ สมบูรณ์	2

โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ

ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิชา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวิส	เวลา
4	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่วางมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่วาง มาตรฐานเพลงดวง จันทร์ขวัญฟ้า	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายประวัติการ แสดงร่วางมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้าได้ 2. ผู้เรียนสามารถอธิบาย องค์ประกอบการแสดงร่วาง มาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าได้	ศ 3.2 ม.1/1	<ul style="list-style-type: none"> ที่มาของชุดการแสดง ประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการแสดง 	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการ กระทำ</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่ สมบูรณ์</p>	2

โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิชา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวิส	เวลา
5	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การขับร้องเพลงดวง จันทร์ขวัญฟ้า	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับ ความหมายของเนื้อร้องเพลงดวง จันทร์ขวัญฟ้าได้ 2. ผู้เรียนปฏิบัติารร้องเพลงดวง จันทร์ขวัญฟ้าได้	ศ 3.1 ม.1/3	<ul style="list-style-type: none"> • การขับร้องเพลงรำขิมารำ - ความหมายของเนื้อ ร้อง - จังหวะ - ทำนองเพลง - ร้องเพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้า 	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่ สมบูรณ์	2

โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระทางการเรียน เรื่องร่วางมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิชา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวิส	เวลา
6	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่วางมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้า	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายและสาธิต การปฏิบัติภาษานาฏศิลป์ได้ 2. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้าได้	ศ 3.1 ม.1/2 ม.1/3	<ul style="list-style-type: none"> • การร่วางมาตรฐาน เพลง ดวงจันทร์ขวัญฟ้า - นาฏยศัพท์ ส่วนเท้า ประกอบด้วย การย่อเท้า และการวางเท้า - ภาษานาฏศิลป์ ประกอบไปด้วย ท่ารำข้าง ประสานงา และท่าจันทร์ ทรงกลด 	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่ สมบูรณ์	2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ศิลปะ สาธนาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” ของชาวบ้านหลังจากเสร็จภารกิจในการทำงาน เดินรำเป็นคู่ชายหญิงเดินรำเป็นวงกลม “เดิมเรียกว่ารำเวียนครก” เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการรำโทนมี ฉิ่ง กรับและโทน ต่อมา จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น มีนโยบายให้กรมศิลปากรนำรำโทนมาปรับปรุงขึ้น โดยมีการแต่งเนื้อร้องทำนองเพลงขึ้นใหม่และปรับปรุงทำรำโดยนำท่ารำจากท่าของแม่บท แต่ยังคงอนุรักษ์รูปแบบการรำเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาตามแบบรำโทนไว้ และเปลี่ยนชื่อจาก “รำโทนมาเป็นรำวง” เนื่องจากมีกระบวนท่ารำและการแต่งกายที่มีระเบียบเป็นมาตรฐาน กรมศิลปากรจึงเรียกว่า “รำวงมาตรฐาน” รำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 10 ใช้วงปี่พาทย์หรือวงดนตรีสากลประกอบการแสดง เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงลำดับที่ 3 ของชุดรำวงมาตรฐาน ใช้ท่ารำสาย ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ คือ นางลมุล ยมะคุปต์ นางมัลลิกา คงประภัสร์ และหม่อมครุฑวอน (ศุภลักษณ์) ภัทรนาวิก ผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ผู้ประพันธ์บทร้อง คือ จมื่นมานิตยเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง คือ นายมนตรี ตราโมท การแต่งกาย มีทั้งหมด 4 แบบ การแต่งกายแบบชาวบ้าน แบบรัชกาลที่ 5 แบบสากลนิยม และแบบราตรีสโมสร โอกาสที่ใช้ในการแสดงนิยมรำในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน

3. สาระการเรียนรู้

- ประวัติความเป็นมา ประกอบด้วยผู้ประพันธ์ทำนองเพลงและผู้ประดิษฐ์ท่ารำเพลงรำซิมารำ
- องค์ประกอบในการแสดง ประกอบด้วย เนื้อเพลงความหมายของเนื้อเพลง จังหวะทำนองเพลง เครื่องดนตรี การแต่งกาย และโอกาสที่ใช้ในการแสดง
- คุณค่าและแนวทางการอนุรักษ์รำวงมาตรฐาน

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำได้
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายองค์ประกอบการแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำได้
3. ผู้เรียนสามารถบอกคุณค่าและแนวทางการอนุรักษ์ร้องวงมาตรฐาน

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการคิด

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. ผู้สอนเปิดสื่อวีดิทัศน์การแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำให้ผู้เรียนชมและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ผู้เรียนชมนี้มีลักษณะการแสดงเป็นอย่างไร” โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายตามความรู้ความเข้าใจในภาพรวม
2. ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าวันนี้ผู้สอนจะสอนในเนื้อหาร้องวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนแจกใบความรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ พร้อมกับอธิบายตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 1) ประวัติความเป็นมา ประกอบด้วย
 - ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง
 - ผู้ประพันธ์ทำรำเพลงรำซิมารำ
 - 2) องค์ประกอบในการแสดง ประกอบด้วย
 - เนื้อเพลงและความหมายของเนื้อเพลง
 - จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี
 - การแต่งกาย
 - ทำรำ
 - โอกาสที่ใช้ในการแสดง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6-8 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ส่งให้ตัวแทนออกมาจับฉลากกลุ่มในการทำใบงานที่ 1 ในรูปแบบแผนผังความคิด (Mind mapping) ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาตามที่จับฉลากได้ ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ให้ความเวลาในการทำใบงานที่ 1 (15 นาที) มีหัวข้อดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาประวัติและรูปแบบลักษณะการร้องมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ

กลุ่มที่ 2 ศึกษาเนื้อเพลงและความหมายเพลงรำซิมารำ

กลุ่มที่ 3 ศึกษาจังหวะทำนองเพลง เครื่องดนตรีและโอกาสที่ใช้ในการแสดง

กลุ่มที่ 4 ศึกษาเครื่องแต่งกาย

กลุ่มที่ 5 ศึกษากระบวนการทำรำ เพลงรำซิมารำ

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลและจัดทำแผนผังความคิดตามหัวข้อที่จับฉลากได้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มสอบถามข้อมูลที่ยังมีข้อสงสัยแล้วให้ทบทวนงานของตนเอง ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นสรุปทบทวน

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ผู้สอนใช้กิจกรรมอธิบาย (Explain) โดยผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันสรุป ผู้สอนคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสอดแทรกเหตุผลที่ควรรักษาและสืบทอดการแสดงรำวงมาตรฐาน แล้วให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test)

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

1) ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) โดยใช้เวลา 10 นาที
2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำและอธิบายแนวทางการอนุรักษ์สืบทอดการแสดงรำวงมาตรฐาน ให้ความเวลากลุ่มละ 5 นาที โดยกำหนด 10 คะแนน

3) ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการทำใบงานที่ 1 ของผู้เรียน

ประเมินผลโดย

1) ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน
2) ประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำในแบบประเมินที่แต่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

3) ประเมินพฤติกรรมการมุ่งมั่นในการทำงานของผู้เรียน

9. สื่อ/อุปกรณ์

1. หนังสือเรียนนาฏศิลป์
2. ใบความรู้ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ
3. ใบงานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ
4. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ
5. แบบประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ

10 แหล่งเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

11. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

ครู ค.ศ.1

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	

แบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์)

ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. รำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลง</p> <p>ก.8 เพลง</p> <p>ข.9 เพลง</p> <p>ค.10 เพลง</p> <p>ง.12 เพลง</p> <p>2. รำวงมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากการแสดงอะไร</p> <p>ก.รำวง</p> <p>ข.รำโทน</p> <p>ค.รำสีนวล</p> <p>ง.รำกลองยาว</p> <p>3. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการรำโทนตรงกับข้อใด</p> <p>ก.ฉิ่ง กรับ โทณ</p> <p>ข.ฉิ่ง ฉับ โทณ</p> <p>ค.กรับ โทณ ฉาบ</p> <p>ง.กลอง ฆ้อง ฉิ่ง</p> <p>4. ข้อใดไม่ใช่การแต่งกายของรำวงมาตรฐาน</p> <p>ก.เครื่องแต่งกายแบบพื้นบ้าน</p> <p>ข.เครื่องแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5</p> <p>ค.เครื่องแต่งกายแบบสากลนิยม</p> <p>ง.เครื่องแต่งกายแบบฟริสไตล์</p> <p>5. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทร้อง เพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เสวตนันท์)</p> <p>ง.คุณครูลมูล ยมะคุปต์</p>	<p>6. ใครเป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เสวตนันท์)</p> <p>ง.อาจารย์เอื้อ สุนทรสนาน</p> <p>7. ทำรำใดที่ใช้ในเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.ทำรำสาย</p> <p>ข.ทำพาลาเพียงไหล่</p> <p>ค.ทำพรหมสี่หน้า</p> <p>ง.ทำยุงฟ้อนหาง</p> <p>8. จากภาพเป็นทำรำใด</p> <p>ก.ทำรำสาย</p> <p>ข.ทำพาลาเพียงไหล่</p> <p>ค.ทำพรหมสี่หน้า</p> <p>ง.ทำยุงฟ้อนหาง</p> <p>9. ข้อใดเป็นความหมายของเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทนสามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชายแม้งานสำคัญๆ</p> <p>ข.กิริยาวาจาก็อ่อนหวานไพเราะ สมแล้วกับที่เปรียบว่าหญิงไทยนี้คือดอกไม้</p>
---	--

ค.ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิด
หน้าชูตาของชาติ รูปร่างกึ่งดงามจิตใจก็กล้าหาญ

ง.ขอพวกเรามาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเกิด
ในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ ถึงเวลางานเรา
ก็จะทำงานกันจริงๆเพื่อจะได้ไม่ลำบาก และการรำ
ก็จะรำอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมไทย
10. เพลงรำซิมม่ารำ เป็นเพลงลำดับที่เท่าไรของชุด
รำวงมาตรฐาน

ก.1

ข.2

ค.3

ง.4

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์)

ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. รำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลง</p> <p>ก.8 เพลง</p> <p>ข.9 เพลง</p> <p>ค.10 เพลง</p> <p>ง.12 เพลง</p> <p>2. รำวงมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากการแสดงอะไร</p> <p>ก.รำวง</p> <p>ข.รำโทน</p> <p>ค.รำสีนวล</p> <p>ง.รำกลองยาว</p> <p>3. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการรำโทนตรงกับข้อใด</p> <p>ก.ฉิ่ง กรับ โทณ</p> <p>ข.ฉิ่ง ฉับ โทณ</p> <p>ค.กรับ โทณ ฉาบ</p> <p>ง.กลอง ฆ้อง ฉิ่ง</p> <p>4. ข้อใดไม่ใช่การแต่งกายของรำวงมาตรฐาน</p> <p>ก.เครื่องแต่งกายแบบพื้นบ้าน</p> <p>ข.เครื่องแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5</p> <p>ค.เครื่องแต่งกายแบบสากลนิยม</p> <p>ง.เครื่องแต่งกายแบบฟริสไตล์</p> <p>5. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทร้อง เพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เสวตนันท์)</p> <p>ง.คุณครูลมูล ยมะคุปต์</p>	<p>6. ใครเป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เสวตนันท์)</p> <p>ง.อาจารย์เอื้อ สุนทรสนาน</p> <p>7. ทำรำใดที่ใช้ในเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.ทำรำสาย</p> <p>ข.ทำพาลาเพียงไหล่</p> <p>ค.ทำพรหมสี่หน้า</p> <p>ง.ทำยุงฟ้อนหาง</p> <p>8. จากภาพเป็นทำรำใด</p> <p>ก.ทำรำสาย</p> <p>ข.ทำพาลาเพียงไหล่</p> <p>ค.ทำพรหมสี่หน้า</p> <p>ง.ทำยุงฟ้อนหาง</p> <p>9. ข้อใดเป็นความหมายของเพลงรำซิมารำ</p> <p>ก.นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทนสามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชายแม้งานสำคัญ ๆ</p> <p>ข.กิริยาวาจาก็อ่อนหวานไพเราะ สมแล้วกับที่เปรียบว่าหญิงไทยนี้คือดอกไม้</p>
--	--

ค.ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เซิด
หน้าชูตาของชาติ รูปร่างกึ่งดงามจิตใจก็กล้าหาญ

ง.ขอพวกเรามาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเถิด
ในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ ถึงเวลางานเรา
ก็จะทำงานกันจริงๆเพื่อจะได้ไม่ลำบาก และการรำ
ก็จะรำอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมไทย

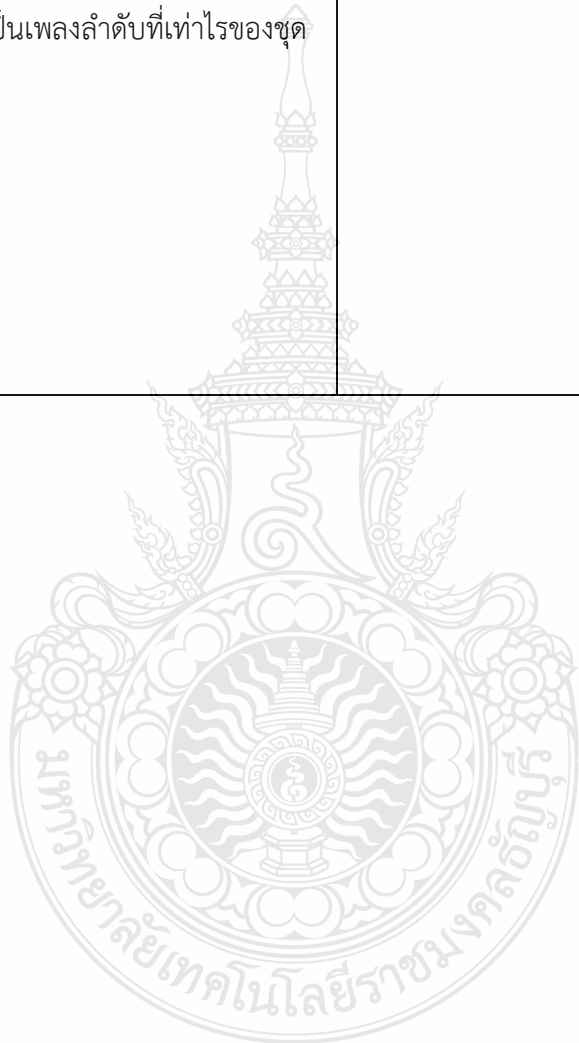
10. เพลงรำซิมม่ารำ เป็นเพลงลำดับที่เท่าไรของชุด
รำวงมาตรฐาน

ก.1

ข.2

ค.3

ง.4

ใบความรู้ 1

ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำ

ความหมายและประวัติความเป็นมารำวงมาตรฐาน

ความหมาย

รำวงมาตรฐาน หมายถึง ศิลปะแห่งการฟ้อนรำให้เข้ากับจังหวะหน้าทับใช้ทำรำเป็นแบบฉบับมาตรฐาน (รจนา สุนทรานนท์ และคำรณ สุนทรานนท์, 2556, น. 153-154) กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของรำวงมาตรฐาน ดังนี้

ประวัติความเป็นมา

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” ซึ่งเป็นการร่ำรำของชาวไทยภาคกลาง หลังจากเสร็จภารกิจในการทำงาน ชายและหญิงจะรำกันเป็นคู่ๆ เป็นวงกลมรอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้เรียกว่า “รำเวียนครก” มีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการร่ำรำเป็นไปโดยธรรมชาติไม่มีแบบแผนการร่ำรำ เล่นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ เพลงที่นิยมร้อง เช่น เพลงช่อม่าลี เพลงตามองตา เพลงหล่อจิ้งจอกคารา เพลงใกล้เข้าไปอีกนิด ฯลฯ เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการรำโทนมี ฉิ่ง กรับและโทน

ต่อมาระหว่างปี พ. ศ. 2484-2488 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นยกทัพผ่านประเทศไทย มีการโจมตีทางอากาศ ทำให้ประชาชนหวาดกลัวภัยสงคราม ในขณะนั้นจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี มีความประสงค์ปลอบขวัญประชาชน เชิดชูและรักษาแบบแผนของนาฏศิลป์ไทยให้คงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เพื่อบ่งบอกความเป็นไทย และปลูกจิตสำนึกเรื่องการรักชาติให้กับประชาชน เนื่องจากสภาวะทางการเมืองในขณะนั้นอยู่ในช่วงวิกฤต จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นประจำชาติ คือ รำโทน ซึ่งชาวบ้านนิยมร่ำรำกัน ในขณะนั้น ซึ่งจะนำมาใช้เป็นกุศโลบายทางการเมือง เพื่อคงความเป็นเอกราชของชาติไว้ และเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลาย จึงมีแนวคิดที่จะนำการละเล่นรำโทนมาปรับปรุง ให้มีระเบียบแบบแผนทั้งเนื้อเพลงการร้องและลีลา ทำรำรวมทั้งการแต่งกาย ดังนั้นในปี พ.ศ. 2487 จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ ให้มีแบบแผนเป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงขึ้นใหม่ และปรับปรุงท่ารำ โดยนำท่ารำจากท่าของแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะของแต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนกำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกัน และเปลี่ยนชื่อจากรำโทนมาเป็นรำวงและเนื่องจากมีกระบวนท่ารำที่มีระเบียบแบบแผนเป็นมาตรฐาน กรมศิลปากรจึงเรียกว่า “รำวงมาตรฐาน” ชุด รำวงมาตรฐานประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง กรมศิลปากรแต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำซิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย และท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงหญิงไทย

ใจงาม เพลงบุชานักรบ เพลงยอดชายใจหาญ ทำนองเพลงทั้ง 10 เพลงนั้น กรมศิลปากรและกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้แต่ง ผู้ประพันธ์ทำรำ รำวงมาตรฐาน คือ นางลมุล ยมะคุปต์ นางมัลลี คงประภัศร์ และหม่อมครุต่วน (ศุภลักษณ์) ภัทรนาวิก ผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์

ความหมายลักษณะและรูปแบบการแสดง

รำวงมาตรฐานเป็นรำประเภทรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 4 คู่ (8 คน) เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชายหญิง เดินรำเป็นวงกลมเวียนซ้ายไปขวา (ทวนเข็มนาฬิกา) ด้วยกระบวนท่ารำที่กำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน กระบวนท่ารำมีสัมพันธ์หมู่ในการรำและการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน นอกจากนี้ได้กำหนดจารีตของการแสดงโดยปลูกฝังวัฒนธรรมการไหว้ให้ผู้หญิงไหว้และผู้ชายรับไหว้ก่อนและหลังแสดงทุกครั้ง และมีการแต่งกายตามแบบวัฒนธรรมไทยในยุคสมัยต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้เป็นแบบแผน รูปแบบการแสดงแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ผู้แสดงชายและหญิงเดินออกมาเป็นแถวตอนสองแถวหันหน้าเข้าหากัน ผู้หญิงไหว้และผู้ชายรับไหว้ ช่วงที่ 2 รำแปรแถวเป็นวงกลมตามทำนองเพลงและรำตามบทร้อง รวม 10 เพลง โดยเปลี่ยนท่ารำไปตามเพลงต่างๆ ที่กำหนดไว้แล้ว ช่วงที่ 3 เมื่อจบเพลงที่ 10 ผู้หญิงไหว้ผู้ชายรับไหว้แล้วเดินเข้า หรือในรูปแบบการแสดงเมื่อรำจบบทร้องในเพลงที่ 10 ผู้แสดงรำเข้าเวทีทีละคู่ตามทำนองเพลงจนจบเพลงโดยเดินเป็นวงเข้าด้านซ้ายของเวที (รจนา สุนทรานนท์ และคำรณ สุนทรานนท์ 2556, น. 154)

องค์ประกอบการแสดง

เนื้อร้องและความหมายของเนื้อเพลง

เพลงรำขิมารำ

ผู้ประพันธ์คำร้อง : จมื่นมานิตยน์เรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์)

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง : นายมนตรี ตราโมท

รำมาขิมารำ	เริงระบำกันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเข็ญชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกข์
ตามเยี่ยงอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบร้อยจะคมขำ
มาขิม่าเจ้าเอ๋ยมาเพื่อนรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย

ความหมายเพลง

ขอพวกเรามาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเกิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ ถึงเวลางานเราก็จะทำงานกันจริงๆ เพื่อจะได้ไม่ลำบาก และการรำก็จะรำอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามวัฒนธรรมไทยของเราแล้วจะคงดงามยิ่ง

ทำนองเพลงและดนตรี

การแสดงรำวงมาตรฐาน เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงรำวงมาตรฐาน ในปัจจุบัน มี 2 ประเภท คือ วงปี่พาทย์เครื่องห้า และวงดนตรีสากล

ภาพ วงปี่พาทย์เครื่องห้า

ที่มา : อนุรักษ์ สัจจิต (2565)

วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย

1. ปี่ใน
2. ระนาดเอก
3. ฆ้องวงใหญ่
4. ตะโพน
5. กลองทัด
6. ฉิ่ง

ภาพ วงดนตรีสากล

ที่มา : อนุรักษ์ สัจจิต (2565)

วงดนตรีสากล ประกอบด้วย

1. คลาริเน็ต
2. ทรอμποน
3. ทรัมเป็ต
4. ไวโอลิน
5. วิโอลาเซลโล
6. เบส
7. โทนา (ซอตรี)
8. ฉิ่ง
9. กรับพวง
10. โหม่ง

การแต่งกาย

การแต่งกายร่ววงมาตรฐานมีทั้งหมด 4 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อคอพวงมลายู ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า
หญิง นุ่งโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปล่อยผม ประดับดอกไม้ที่ผมด้านซ้าย
คาดเข็มขัด ใส่เครื่องประดับ

ภาพ การแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : ขวลิขิต สุนทรานนท์ (2558)

แบบที่ 2 แบบรัชกาลที่ 5

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า
หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบว์ทั้งชายไว้ข้างลำตัวด้านซ้าย
ใส่เครื่องประดับมุก

ภาพ การแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5

ที่มา : ขวลิขิต สุนทรานนท์ (2558)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ชาย นุ่งกางเกง ใส่สูท ผูกเนคไท

หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก

ภาพ การแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : ขวลิต สุนทรานนท์ (2558)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

ชาย นุ่งกางเกง ใส่เสื้อพระราชทาน ผ้ายาคดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเดรป มีใช้ผ้าห้อยจากบ่าลงไปด้านหลังเปิดไหล่ขวา

ศีรษะผมเกล้าเป็นมวยสูง ใส่เกี้ยว และเครื่องประดับ

ภาพ การแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : ขวลิต สุนทรานนท์ (2558)

นอกจากนี้การแต่งกายชุดร่วางมาตรฐานยังสามารถเลือกใช้การแต่งกายแบบชาวบ้านแบบรัชกาลที่ 5 แบบสากลนิยม และแบบราตรีสโมสร รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมาแต่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ โอกาสและความเหมาะสมของการนำไปใช้ในการแสดงแต่ละครั้ง

กระบวนการทำรำ และโอกาสที่แสดง

กระบวนการทำรำ

1) กระบวนการทำรำเพลงรำซิมมำรำ ใช้ทำรำสาย ผู้แสดงเริ่มปฏิบัติตั้งแต่ทำนองดนตรีโดยย่อทำซ้ำ หันหน้าไปตามวงและหันหน้าออกจากวงก่อน แล้วจึงหันหน้าเข้าในวงสลับกันตามเนื้อร้องต่อเนื่องวรรคละ 8 จังหวะ ลักษณะการเดินปรับเป็นวงกลม 2 วง โดยผู้ชายเดินเป็นวงกลมวงนอก ผู้หญิงเดินกลับเข้ามาเป็นวงกลมวงในตรงเนื้อร้องที่ว่า “เล่นอะไรให้มีระเบียบ ให้งามให้เรียบร้อย จะคมขำ” แล้วหมุนตัวทางขวามือเดินกลับมาเป็นวงกลมวงเดียวเช่นเดิม ตรงเนื้อร้องที่ว่า “มาซิมา เจ้าเอ๋ยมาพื่อนรำมาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย” ปฏิบัติมือและเท้าเช่นนี้สลับกันจนจบเพลง

ทำรำสาย

โอกาสที่แสดง

รำวงมาตรฐานนิยมรำเล่นในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ เมื่อจบงานเลี้ยงหรืองานบันเทิงต่างๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกันเพื่อแสดงถึงความสามัคคีกลมเกลียวของชนในชาติ อีกทั้งยังเป็นที่ยินยอมของชาวต่างชาติอีกด้วย

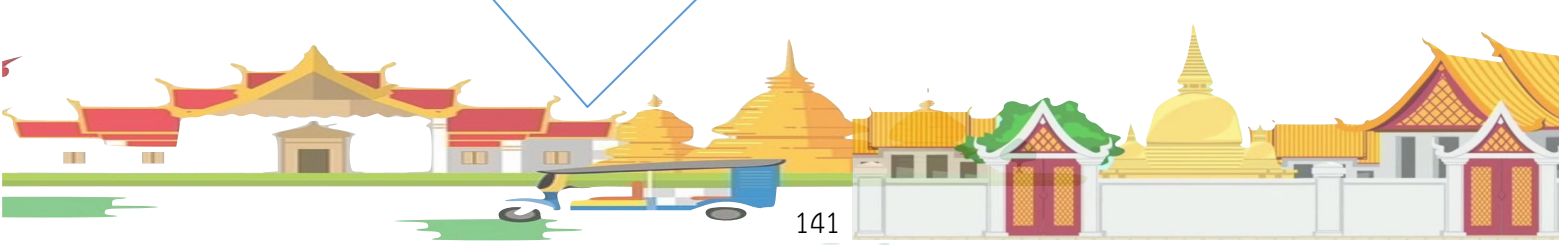
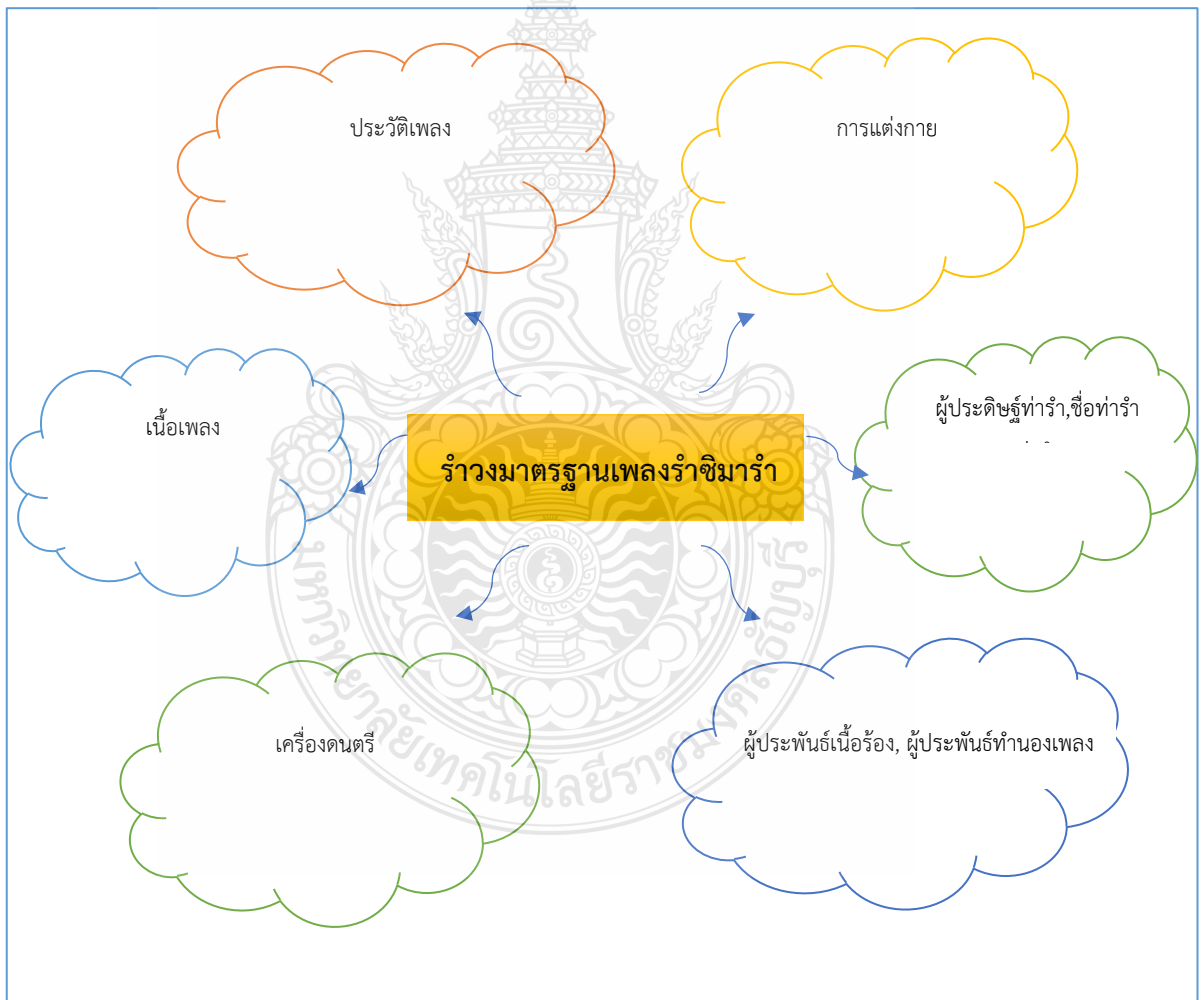

ใบงานที่ 1

ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมมร่า

คำชี้แจง: ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม เป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6-8 คน วิเคราะห์เนื้อหาเรื่องราวมาตรฐานเพลงรำซิมมร่า แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้ (10 คะแนน)

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก
3. ศึกษาข้อมูลจากใบความรู้
4. จัดทำแผนผังความคิด (Mind mapping)
5. นำเสนอหน้าชั้นเรียน

แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย		มีการ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น		ส่งงานตรง เวลา		สรุปผลการ ประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน

ใบงานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำขิมารำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม
		ความถูกต้องของเนื้อหา					การนำเสนอ					รูปแบบชิ้นงาน					การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพความรู้

ร.ก.	รายการประเมิน	ด้านความรู้				ปรับปรุง(1)
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	
1	ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 1 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 2 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 3 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 4จุดขึ้นไป
2	การนำเสนอ	การนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจในเนื้อหาได้สมบูรณ์	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 1 ส่วน	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 2 ส่วน	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 3 ส่วน	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 4 ส่วนขึ้นไป
3	รูปแบบชิ้นงาน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามที่กำหนด มีความสมบูรณ์ครบถ้วน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 1 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 2 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 3 จุดขึ้นไป	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 4 จุดขึ้นไป
4	การสืบค้นข้อมูล	ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนทุกประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 1 ประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 2 ประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 3 ประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 4 ประเด็นขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ศิลปะ สาระนาฏศิลป์
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การขับร้องเพลงรำซิมารำ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงอัตรากำลัง 2 ชั้น ผู้ประพันธ์บทร้อง คือ จมื่นมานิตย์นเรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์) ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง คือ นายมนตรี ตราโมท มีลักษณะการร้องประกอบทำนองเพลง ความหมายของเพลงแสดงถึงความรู้สึกรักชาติ สะท้อนวิถีชีวิต ชี้นำความคิดด้วยคติสอนใจที่สอดแทรกในการแสดง กล่าวถึงการรำวงกันให้สนุกสนานในยามว่าง เพื่อเป็นการคลายความทุกข์เมื่อถึงเวลางานเราก็จะทำงานกันจริงๆ เพื่อจะได้ไม่ลำบาก

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่ายๆ

3. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของเนื้อเพลงรำซิมารำ

2. ปฏิบัติร้องเพลงรำซิมารำ

- จังหวะ

- ทำนองเพลง

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำได้

2. ผู้เรียนสามารถร้องเพลงรำซิมารำได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. ให้ผู้เรียนทบทวนประวัติความเป็นมาและรูปแบบการแสดงเพลงรำซิมารำ แล้วให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเพลงรำซิมารำ ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า จะสอนร้องวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของเพลงรำซิมารำ โดยเปิด Power Point เนื้อเพลงประกอบการสอนเพลงรำซิมารำ และให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ ความหมายของเนื้อเพลงอภิปรายร่วมกัน

หลังจากนั้นจึงสาธิตการร้องเพลงรำซิมารำให้ผู้เรียนฟังและให้คำแนะนำกับผู้เรียนในการสังเกตจุดสำคัญของเนื้อร้อง และให้ผู้เรียนร้องตามผู้สอนทีละท่อน

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนสรุปความหมายของเพลงรำซิมารำ แล้วให้ผู้เรียนฟังเพลงรำซิมารำ โดยเปิดสื่อวีดิทัศน์เนื้อเพลงและสาธิตการร้องเพลงรำซิมารำทีละวรรค ให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลงตามผู้สอนทีละวรรคโดยปรบมือเข้าจังหวะอย่างช้าๆจนจบเพลง จากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้ผู้เรียนสลับกันร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะสลับกันโดยเริ่มจาก

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติการร้องเพลง และให้กลุ่มที่ 2 ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 ปฏิบัติการร้องเพลง และให้กลุ่มที่ 1 ปรบมือให้จังหวะทำสลับกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนได้แบ่งเนื้อเพลงออกเป็น 3 ช่วง แล้วให้ผู้สอนเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 9-12 คน คละตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ฝึกการขับร้องโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการฝึกปฏิบัติการขับร้อง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ฝึกปฏิบัติการร้องและปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่เนื้อร้อง “รำมาซิมารำ” ถึงเนื้อร้องที่ว่า “ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเชื้อชุก”

กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติการร้องและปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่เนื้อร้อง “ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น” ถึงเนื้อร้องที่ว่า “เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม”

กลุ่มที่ 3 ฝึกปฏิบัติการร้องและปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่เนื้อร้อง “เล่นอะไรให้มีระเบียบ” ถึงเนื้อร้องที่ว่า “มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย” เมื่อผู้เรียนปฏิบัติการร้องได้จึงร้องเข้ากับทำนองเพลง จนครบทุกกลุ่ม

2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
ใช้เวลา 10 นาที

ขั้นสรุปบทวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาร่วมกันอภิปรายและทบทวนข้อมูลในใบงานที่ 2 และทบทวนการร้องเพลงรำซิมารำร่วมกัน ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อมูลและการร้องเพลงที่บกพร่องให้กับผู้เรียนและเน้นย้ำให้ปฏิบัติการร้องให้ถูกต้องตามจังหวะ ทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
2. ให้ผู้เรียนร้องเพลงร่วมกันและปรบมือให้ถูกจังหวะตั้งแต่ต้นจนจบ จนสามารถจำเนื้อเพลงและร้องได้ถูกต้อง หลังจากนั้นให้แต่ละแถวสลับกันร้องเพลงพร้อมปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่ต้นจนจบจนครบทุกแถว

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

- 1) ให้ผู้เรียนนำเสนอใบงานที่ 2 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
- 2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสอบร้องเพลงที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

ประเมินผลโดย

- 1) ตรวจสอบใบงานที่ 2 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำในแบบประเมิน
- 2) ประเมินการร้องเพลง ในแบบประเมินที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

9. สื่อ/อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ
2. ใบงานที่ 2 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
3. แบบประเมินการปฏิบัติการร้องเพลงรำซิมารำ
4. แบบประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 2 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
5. แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

11. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

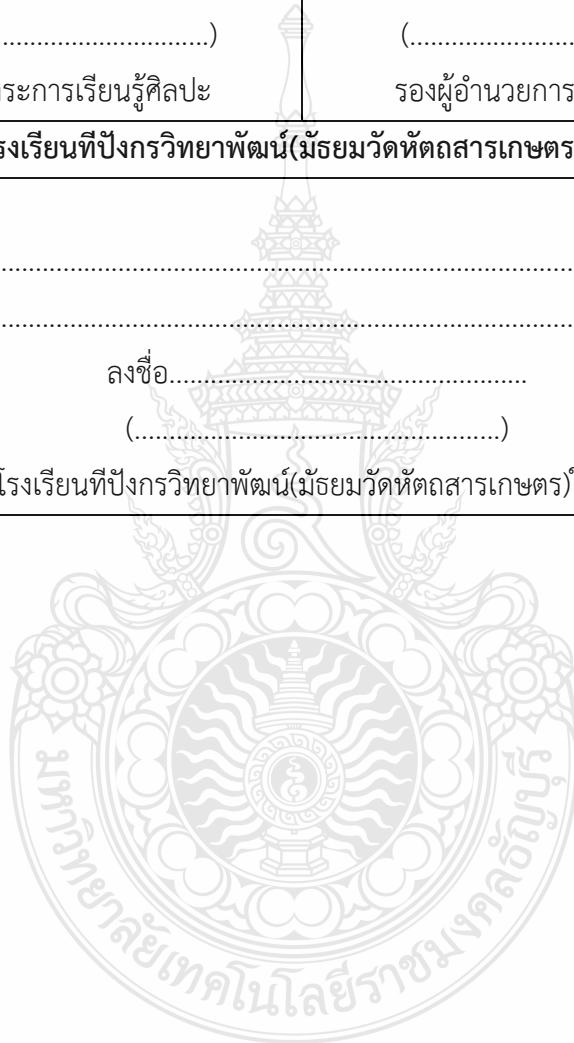
(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

ครู ค.ศ.1

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	

ใบงานที่ 2

ถอดความหมายเพลงรำซิมารำ

คำชี้แจง: จงอธิบายความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำมาพอสังเขป (10 คะแนน)

1. จากเนื้อร้องที่ว่า “รำมาซิมารำ เรียงระบำกันให้สนุก ยามงานเราทำงานจริงๆไม่ละไมทิ้งจะเกิดเซ็ญชุก” มีความหมายและนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

.....

.....

.....

2. จากเนื้อร้องที่ว่า “ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น ตามเชิงเข่นเพื่อให้สร้างทุกข์ ตามเยี่ยงอย่างตามยุคเล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม” มีความหมายและนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

.....

.....

.....

3. จากเนื้อร้องที่ว่า “เล่นอะไรให้มีระเบียบ ให้งามให้เรียบร้อยจะคมขำ มาซิมาเจ้าเอ๋ยมาพื่อนรำ มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย” มีความหมายและนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

.....

.....

.....

แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		แลกเปลี่ยนความคิดเห็น		ส่งงานตรงเวลา		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ททรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน
ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน

ใบงานที่ 2 ถอดความหมายเพลงรำขิมารำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม
		ความถูกต้องของเนื้อหา					นำเสนอตามเวลาที่กำหนด					รูปแบบชิ้นงาน					การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพความรู้

ร.ก.	รายการประเมิน	ด้านความรู้				ปรับปรุง(1)
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	
1	ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 1 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 2 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 3 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 4จุดขึ้นไป
2	นำเสนอตามเวลาที่กำหนด	นำเสนอผลงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 1 นาที	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 2 นาที	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 3 นาทีขึ้นไป	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 4 นาทีขึ้นไป
3	รูปแบบชิ้นงาน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามที่กำหนด มีความสมบูรณ์ครบถ้วน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 1 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 2 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 3 จุดขึ้นไป	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 4 จุดขึ้นไป
4	การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี	ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดี	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 1 ส่วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 2 ส่วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองแต่บางครั้งส่งผลกระทบต่อผู้อื่น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 3 ส่วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองแต่บางครั้งต้องได้รับคำแนะนำจากผู้อื่น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 4 ส่วนขึ้นไป มีการใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสมต้องแนะนำ กระตุ้นและควบคุมตลอดเวลา

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม
		เนื้อร้องถูกต้อง					จังหวะถูกต้อง					ทำนองถูกต้อง					อักขระถูกต้อง					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

ร.ร.	รายการประเมิน	ด้านทักษะการขับร้องเพลงรำซิมารำ				
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง(1)
1	เนื้อร้องถูกต้อง	ร้องเพลงได้ถูกต้อง เสียงชัดเจน	ร้องเพลงได้ แต่ร้องผิด 1 ครั้ง ออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลงได้ แต่ร้องผิด 2 ครั้ง ออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลงได้ แต่ร้องผิด 3 ครั้ง ออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลงแต่ร้องผิดตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
2	จังหวะถูกต้อง	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะและปรบมือตามจังหวะถูกต้องครบถ้วน	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะแต่ปรบมือผิด 1 จังหวะ	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะแต่ปรบมือผิด 2 จังหวะ	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะแต่ปรบมือผิด 3 จังหวะ	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะ ปรบมือผิด ตั้งแต่ 4 จังหวะขึ้นไป
	ทำนองถูกต้อง	ร้องทำนองเพลงได้ถูกต้องชัดเจน	ร้องทำนองผิด 1 ช่วง	ร้องทำนองผิด 2 ช่วง	ร้องทำนองผิด 3 ช่วง	ร้องทำนองผิด 4 ช่วงขึ้นไป
	อักขระถูกต้อง	ออกเสียงอักขระถูกต้องครบถ้วน	ออกเสียงอักขระผิด 1 คำ	ออกเสียงอักขระผิด 2 คำ	ออกเสียงอักขระผิด 3 คำ	ออกเสียงอักขระผิด ตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ศิลปะ สาระนาฏศิลป์
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เวลาเรียน 12 ชั่วโมง
เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ ซึ่งประกอบด้วยนาฏยศัพท์ คือการย่อเท้า ภาษานาฏศิลป์ คือท่า รำสาย เป็นรำประเภทรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 4 คู่ (8 คน) เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชายหญิง เดินรำ เป็นวงกลมเวียนซ้ายไปขวา (ทวนเข็มนาฬิกา) กระบวนท่ารำมีการกำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผน เป็นมาตรฐาน กระบวนท่ารำมีความสัมพันธ์หมู่ในการรำและการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวง อย่างพร้อมเพรียงกัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.1/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง

ศ 3.1 ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่ายๆ

3. สาระการเรียนรู้

1. การปฏิบัติท่ารำ เพลงรำซิมารำ
 - นาฏยศัพท์ (ส่วนเท้า) การย่อเท้า
 - ภาษานาฏศิลป์ ท่ารำสาย
 - การปฏิบัติท่ารำประกอบเพลงรำซิมารำ

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำ นาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์ได้
2. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- รักความเป็นไทย

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. ผู้สอนเปิดวีดิทัศน์ให้ผู้เรียนชมเกี่ยวกับภาพรวมของการแสดงเพลงรำซิมารำและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ซมนั้นมีลักษณะของการแสดงเป็นอย่างไร” จากนั้นผู้สอนบอกลักษณะท่ารำที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเพลงรำซิมารำ ใช้ท่ารำสายและสาธิตท่ารำตามที่ได้ชม จากนั้นให้ผู้เรียนทบทวนการร้องเพลงรำซิมารำ 1 รอบ

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนใช้วิธีการสาธิตการปฏิบัติท่ารำ โดยให้ผู้เรียนสังเกต และปฏิบัติตามทีละท่า โดยเริ่มจากขั้นตอนการฝึกปฏิบัติท่ารำดังนี้

- ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ (ส่วนเท้า) คือ การย่อเท้า โดยสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม หันด้านขวา 8 จังหวะ หันซ้าย 8 จังหวะ โดยย่อเท้าอยู่กับที่

- ฝึกภาษานาฏศิลป์ คือ ท่ารำสาย โดยสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตามหันด้านขวา 8 จังหวะ หันซ้าย 8 จังหวะ โดยย่อเท้าอยู่กับที่

- ฝึกปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ทีละท่าในแต่ละวรรคอย่างช้าๆ โดยเริ่มเดินออกก่อนทำนองเพลงเดินเป็นวงกลม จากนั้นผู้หญิงไหว้ผู้ชายรับไหว้และเริ่มปฏิบัติท่ารำตั้งแต่ทำนองดนตรีโดยย่อเท้าซ้าย หันหน้าไปตามวงและหันหน้าออกจากวงก่อนแล้วจึงหันหน้าเข้าในวงสลับกัน ตามเนื้อร้องต่อเนื่องวรรคละ 8 จังหวะ ลักษณะการเดินปรับเป็นวงกลม 2 วง โดยผู้ชายเดินเป็นวงกลมวงนอกผู้หญิง เดินกลับเข้ามาเป็นวงกลมวงในตรงเนื้อร้องที่ว่า “เล่นอะไรให้มีระเบียบ ให้งามให้เรียบ จึงจะคมขำ” แล้วหมุนตัวทางขวามือเดินกลับมาเป็นวงกลมวงเดียวเช่นเดิมตรงเนื้อร้องที่ว่า “มาซิม่าเจ้าเอ๋ยมาพอนรำมาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย” ปฏิบัติมือและเท้าเช่นนี้สลับกันจนจบเพลง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองทีละท่าในแต่ละวรรคโดยผู้สอนเป็นผู้คอยแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนให้เกิดความสวยงาม จนจบเนื้อเพลง จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่มละ 12-18 คน จับคู่ชายและหญิง ละครความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการฝึกปฏิบัติท่ารำ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ฝึกปฏิบัติท่ารำตั้งแต่ท่าออกจนถึงเนื้อร้อง “ไม่ละไมทิ้งจะเกิดเชิญชุก”

กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติทำร่ำตั้งแต่เนื้อร้อง “ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น” ถึงเนื้อร้อง
ที่ว่า “เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม”

กลุ่มที่ 3 ฝึกปฏิบัติทำร่ำตั้งแต่เนื้อร้อง “เล่นอะไรให้มีระเบียบ” ถึงเนื้อร้อง
ที่ว่า “มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย” เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทำร่ำได้จึงรำเข้ากับทำนองเพลง จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นสรุปบทวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายและสาธิตการปฏิบัตินาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์ และปฏิบัติทำร่ำเพลงรำซิมารำหน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่มให้ผู้สอนและเพื่อนๆ ชม โดยผู้สอนจะช่วยแก้ไขทำร่ำที่บกพร่องให้กับผู้เรียน และเน้นย้ำให้ปฏิบัติทำร่ำให้ถูกต้องสวยงามตามจังหวะและทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันร้องเพลงรำซิมารำ ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งและสลับทำร่ำในแต่ละกลุ่มจนปฏิบัติครบทุกกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนร้องเพลงและปฏิบัติทำร่ำเองจนสามารถจำทำร่ำได้ จึงให้ปฏิบัติทำร่ำเข้ากับทำนองเพลงจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

4. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

1) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำนาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์

2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสอบปฏิบัติทำร่ำเพลงรำซิมารำ ตั้งแต่ทำออกจนจบเพลงที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

ประเมินผลโดย

1) ประเมินการสาธิตการปฏิบัติทำร่ำ นาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์ ในแบบประเมิน
2) ประเมินการปฏิบัติทำร่ำเพลงรำซิมารำตั้งแต่ทำออกจนจบเพลง ในแบบประเมิน
ที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

9. สื่อ/อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำซิมารำ
2. แบบประเมินการสาธิตการปฏิบัติทำร่ำ นาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์
3. แบบประเมินการปฏิบัติทำร่ำเพลงรำซิมารำ
4. แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนด้านรักความเป็นไทย

10. แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์YouTube

11. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

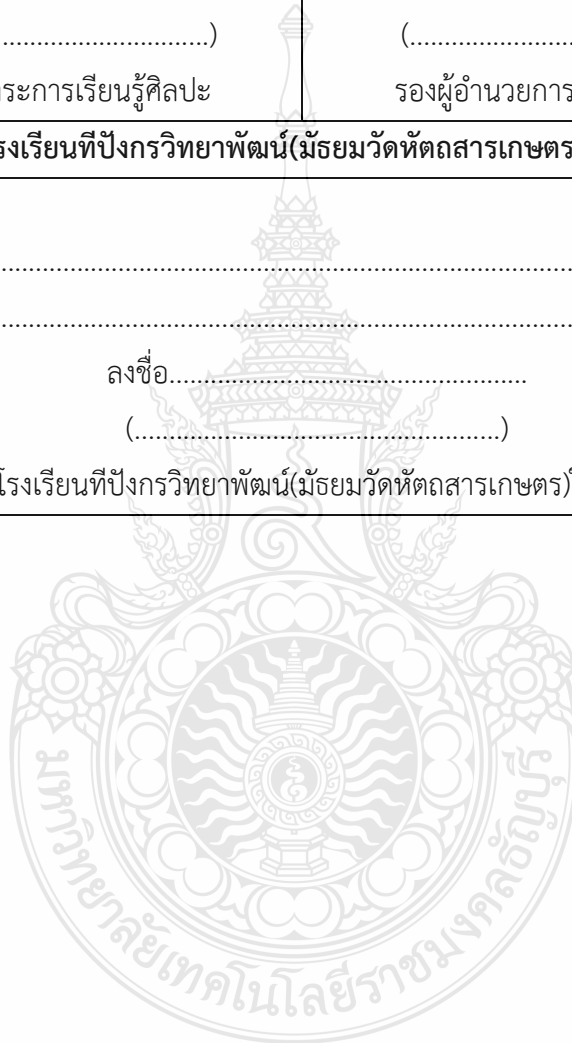
ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

ครู ค.ศ.1

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านรักความเป็นไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	มีมารยาทในการเรียน		ใช้วาจาถูกต้อง		มีสัมมาคารวะ		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการสาธิตนาฏยศัพท์ ภาษานาฏศิลป์ เพลงรำซิมารำ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	นาฏยศัพท์		ภาษานาฏศิลป์		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม
		ทำรำถูกต้อง					จังหวะถูกต้อง					ความสัมพันธ์คู่					ความพร้อมเพรียง					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

ร.ก.	รายการประเมิน	ด้านทักษะการขับร้องเพลงรำซิมารำ				
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง(1)
1	ท่ารำถูกต้อง	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องตรงตามเนื้อร้อง ท่ารำอ่อนช้อยสวยงาม	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 1 ครั้ง ท่ารำอ่อนช้อยสวยงาม	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 3 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 4 ครั้งขึ้นไป
2	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 1 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 3 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนองตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
3	ความสัมพันธ์คู่	กระบวนท่ารำมีความสัมพันธ์กับคู่รำตลอดทั้งเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 1 ช่วงเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 2 ช่วงเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 3 ช่วงเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 4 ช่วงเพลงขึ้นไป
4	ความพร้อมเพรียง	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเพรียงกันทุกท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 1 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 3 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 4 ครั้งขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ศิลปะ สาธนาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” ของชาวบ้านหลังจากเสร็จภารกิจในการทำงาน เดินรำเป็นคู่ชายหญิงเดินรำเป็นวงกลม “เดิมเรียกว่ารำเวียนครก” เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการรำโทนมี ฉิ่ง กรับและโทน ต่อมา จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น มีนโยบายให้กรมศิลปากรนำรำโทนมาปรับปรุงขึ้น โดยมีการแต่งเนื้อร้องทำนองเพลงขึ้นใหม่และปรับปรุงทำรำโดยนำท่ารำจากท่าของแม่บท แต่ยังคงอนุรักษ์รูปแบบการรำเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาตามแบบรำโทนไว้ และเปลี่ยนชื่อจาก “รำโทนมาเป็นรำวง” เนื่องจากมีกระบวนท่ารำและการแต่งกายที่มีระเบียบเป็นมาตรฐาน กรมศิลปากรจึงเรียกว่า “รำวงมาตรฐาน” รำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 10 ใช้วงปี่พาทย์หรือวงดนตรีสากลประกอบการแสดง เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เป็นเพลงลำดับที่ 8 ของชุดรำวงมาตรฐาน ใช้ท่ารำข้างประธานงาและท่ารำจันทร์ทรงกลด ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ คือ นางลมุล ยมะคุปต์ นางมัลลี คงประภัทร์ และหม่อมครูต่วน (ศุภลักษณ์) ภักทรนาวิก ผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ผู้ประพันธ์บทร้อง คือ ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง คือ ครูเอื้อ สุนทรสนาน การแต่งกาย มีทั้งหมด 4 แบบ การแต่งกายแบบชาวบ้าน แบบรัชกาลที่ 5 แบบสากลนิยมและแบบราตรีสโมสร โอกาสที่ใช้ในการแสดงนิยมรำในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน

3. สาระการเรียนรู้

1. ประวัติความเป็นมา ประกอบด้วยผู้ประพันธ์ทำนองเพลงและผู้ประดิษฐ์ท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

2. องค์ประกอบในการแสดง ประกอบด้วย เนื้อเพลงความหมายของเนื้อเพลง จังหวะทำนองเพลง เครื่องดนตรี การแต่งกาย และโอกาสที่ใช้ในการแสดง

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายประวัติการแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายองค์ประกอบการแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการคิด

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. ผู้สอนเปิดสื่อวีดิทัศน์การแสดงร้องวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าให้ผู้เรียนชมและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ผู้เรียนชมนั้นมีลักษณะการแสดงเป็นอย่างไร” โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายตามความรู้ความเข้าใจในภาพรวม

2. ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าวันนี้ผู้สอนจะสอนในเนื้อหาร้องวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนแจกใบความรู้ที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า พร้อมกับอธิบายตามหัวข้อต่อไปนี้

1) ประวัติความเป็นมา ประกอบด้วย

- ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง
- ผู้ประพันธ์ทำนองเพลงรำชิมารำ

2) องค์ประกอบในการแสดง ประกอบด้วย

- เนื้อเพลงและความหมายของเนื้อเพลง
- จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี
- การแต่งกาย
- ทำรำ
- โอกาสที่ใช้ในการแสดง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6-8 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่งปานกลาง และอ่อน ส่งให้ตัวแทนออกมาจับฉลากกลุ่มในการทำใบงานที่ 3 ในรูปแบบแผนผังความคิด (Mind mapping) ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาตามที่จับฉลากได้ ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ใ้เวลาในการทำใบงานที่ 3 (15 นาที) มีหัวข้อดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาประวัติและรูปแบบลักษณะการร้องมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

กลุ่มที่ 2 ศึกษาเนื้อเพลงและความหมายเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

กลุ่มที่ 3 ศึกษาจังหวะทำนองเพลง เครื่องดนตรีและโอกาสที่ใช้ในการแสดง

กลุ่มที่ 4 ศึกษาเครื่องแต่งกาย

กลุ่มที่ 5 ศึกษากระบวนการทำรำ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลและจัดทำแผนผังความคิดตามหัวข้อที่จับฉลากได้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มสอบถามข้อมูลที่ยังมีข้อสงสัยแล้วให้ทบทวนงานของตนเอง ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นสรุปทบทวน

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ผู้สอนใช้กิจกรรมอธิบาย (Explain) โดยผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันสรุป ผู้สอนคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test)

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

1) ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) โดยใช้เวลา 10 นาที
2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานใบงานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ให้เวลากลุ่มละ 5 นาที โดยกำหนด 10 คะแนน

3) ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการทำใบงานที่ 3 ของผู้เรียน

ประเมินผลโดย

1) ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน
2) ประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ในแบบประเมินที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

3) ประเมินพฤติกรรมการความมุ่งมั่นในการทำงานของผู้เรียน

9. สื่อ/อุปกรณ์

1. หนังสือเรียนนาฏศิลป์
2. ใบความรู้ที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
3. ใบงานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
4. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
5. แบบประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
6. แบบประเมินประพฤติกรรมของนักเรียนด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

10 แหล่งเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

11. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

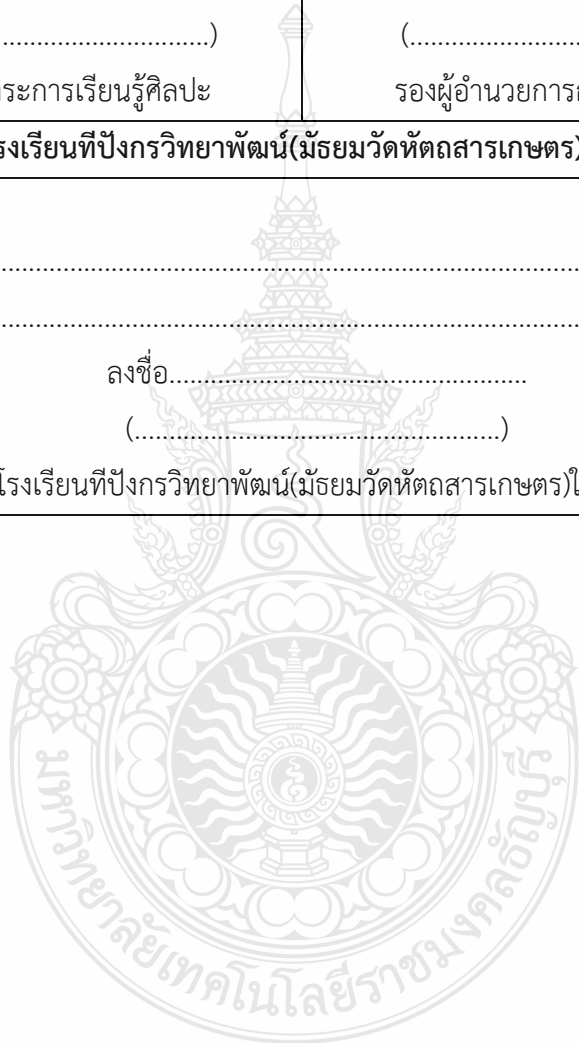
ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุค)

ครู ค.ศ.1

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	

แบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์)

ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. การแต่งกายร่างมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า มีกี่แบบ</p> <p>ก.4 แบบ</p> <p>ข.5 แบบ</p> <p>ค.6 แบบ</p> <p>ง.7 แบบ</p> <p>2. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เป็นเพลงลำดับที่เท่าไรของการแสดงร่างมาตรฐาน</p> <p>ก.7</p> <p>ข.8</p> <p>ค.9</p> <p>ง.10</p> <p>3. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทร้อง เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยน์เรศ</p> <p>ง.คุณครูลมูล ยมะคุปต์</p> <p>4. ใครเป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยน์เรศ</p> <p>ง.อาจารย์เอื้อ สุนทรสนาน</p> <p>5. ข้อใดคือเนื้อเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.รำมาชิมารำ เรียงระบำกันให้สนุก</p> <p>ข.ยามงานเราทำงานจริงๆ</p> <p>ค.ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเช็ญชุก</p> <p>ง.จันทร์ประจํารাত্রี แต่ขวัญที่ประจําใจ</p>	<p>6. ข้อใดเป็นความหมายของเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทนสามารถทำงานบ้านช่วยเหลืองานผู้ชายแม้งานสำคัญๆ</p> <p>ข.กิริยาวาจาก็อ่อนหวานไพเราะ สมแล้วกับที่เปรียบว่าหญิงไทยนี้คือดอกไม้</p> <p>ค.ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ รูปร่างก็งดงามจิตใจก็กล้าหาญ</p> <p>ง.ในเวลาค่าคืนท้องฟ้ามีดวงจันทร์ประจําอยู่ ในใจของชายก็มีหญิงอันเป็นสุดที่รักประจําอยู่เช่นกัน สิ่งที่เทิดทูนยกย่องไว้ก็คือ ชาติไทยที่เป็นเอกราช มีอิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับใคร</p> <p>7. ทำรำใดที่ใช้ในเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้ามีกี่ทำรำ</p> <p>ก.1 ทำรำ</p> <p>ข.2 ทำรำ</p> <p>ค.3 ทำรำ</p> <p>ง.4 ทำรำ</p> <p>8. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐาน ในปัจจุบันมีกี่ประเภท</p> <p>ก.1 ประเภท</p> <p>ข.2 ประเภท</p> <p>ค.3 ประเภท</p> <p>ง.4 ประเภท</p>
---	---

9. จากภาพเป็นท่ารำใด

- ก.ท่าช้างประสานงา
- ข.ท่าผาลาเพียงไหล่
- ค.ท่าพรหมสี่หน้า
- ง.ท่ายุงฟ้อนหาง

10. จากภาพเป็นท่ารำใด

- ก.ท่าสอดสร้อยมालา
- ข.ท่าจันทร์ทรงกลด
- ค.ท่าพรหมสี่หน้า
- ง.ท่ายุงฟ้อนหาง

แบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน รายวิชาศิลปะ(นาฏศิลป์)

ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. การแต่งกายร่างมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า มีกี่แบบ</p> <p>ก.4 แบบ</p> <p>ข.5 แบบ</p> <p>ค.6 แบบ</p> <p>ง.7 แบบ</p> <p>2. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เป็นเพลงลำดับที่เท่าไรของการแสดงร่างมาตรฐาน</p> <p>ก.7</p> <p>ข.8</p> <p>ค.9</p> <p>ง.10</p> <p>3. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทร้อง เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยน์เรศ</p> <p>ง.คุณครูลมูล ยมะคุปต์</p> <p>4. ใครเป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม</p> <p>ข.อาจารย์มนตรี ตราโมท</p> <p>ค.จหมื่นมานิตยน์เรศ</p> <p>ง.อาจารย์เอื้อ สุนทรสนาน</p> <p>5. ข้อใดคือเนื้อเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.รำมาชิมารำ เรียงระบำกันให้สนุก</p> <p>ข.ยามงานเราทำงานจริงๆ</p> <p>ค.ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเช็ญชุก</p> <p>ง.จันทร์ประจํารাত্রี แต่ขวัญที่ประจําใจ</p>	<p>6. ข้อใดเป็นความหมายของเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า</p> <p>ก.นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทนสามารถทำงานบ้านช่วยเหลืองานผู้ชายแม้งานสำคัญๆ</p> <p>ข.กิริยาวาจาก็อ่อนหวานไพเราะ สมแล้วกับที่เปรียบว่าหญิงไทยนี้คือดอกไม้</p> <p>ค.ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ รูปร่างก็งดงามจิตใจก็กล้าหาญ</p> <p>ง.ในเวลาค่ำคืนท้องฟ้ามีดวงจันทร์ประจําอยู่ ในใจของชายก็มีหญิงอันเป็นสุดที่รักประจําอยู่เช่นกัน สิ่งที่เกิดทูนยกย่องไว้ก็คือ ชาติไทยที่เป็นเอกราช มีอิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับใคร</p> <p>7. ทำรำใดที่ใช้ในเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้ามีกี่ทำรำ</p> <p>ก.1 ทำรำ</p> <p>ข.2 ทำรำ</p> <p>ค.3 ทำรำ</p> <p>ง.4 ทำรำ</p> <p>8. เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐาน ในปัจจุบันมีกี่ประเภท</p> <p>ก.1 ประเภท</p> <p>ข.2 ประเภท</p> <p>ค.3 ประเภท</p> <p>ง.4 ประเภท</p>
---	---

9. จากภาพเป็นท่ารำใด

ก.ท่าช้างประสานงา

ข.ท่าผาลาเพียงไหล่

ค.ท่าพรหมสี่หน้า

ง.ท่ายุ่งฟ้อนหาง

10. จากภาพเป็นท่ารำใด

ก.ท่าสอดสร้อยมาลา

ข.ท่าจันทร์ทรงกลด

ค.ท่าพรหมสี่หน้า

ง.ท่ายุ่งฟ้อนหาง

ใบความรู้ที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

8. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

ผู้ประพันธ์คำร้อง : ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง : ครูเอื้อ สุนทรสนาน

ดวงจันทร์ขวัญฟ้า

ชื่นชีวาขวัญฟ้า

จันทร์ประจําราตรี

แต่ขวัญฟ้าประจําใจ

ที่เทิดทูนคือชาติ

เอกราชอธิปไตย

ถนอมแบบสนธิเน

คือขวัญใจพี่เอ๋ย

ความหมายเพลง

ในเวลาค่าคืนท้องฟ้ามีดวงจันทร์ประจําอยู่ในใจของชายก็มีหญิงอันเป็นสุดที่รักประจําอยู่เช่นกัน สิ่งที่เกิดทูนยกย่องไว้ก็คือ ชาติไทยที่เป็นเอกราช มีอิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับใคร และสิ่งที่แนบสนธิอยู่ในใจของชายก็คือหญิงอันเป็นสุดที่รัก

กระบวนการทำรำ และโอกาสที่แสดง

กระบวนการทำรำ

กระบวนการทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ใช้ทำรำข้างประสานงาและทำรำจันทร์ทรงกลดแปลง ผู้แสดงทั้งชายและหญิงเริ่มย่อเท้าซ้าย ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ดวงจันทร์” และวางหลังเท้าขวา ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ขวัญฟ้า” หันหน้าออกจากวงก่อน มือปฏิบัติทำข้างประสานงา จากนั้นย่อเท้าขวาซ้าย ขวา เท้าซ้ายวางหลัง ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ชื่นชีวาขวัญฟ้า” มือปฏิบัติทำจันทร์ทรงกลดแปลงหันหน้าเข้าวง ปฏิบัติมือและเท้าเช่นนี้สลับกันจนจบเพลง

ทำรำข้างประสานงา

ทำรำจันทร์ทรงกลด

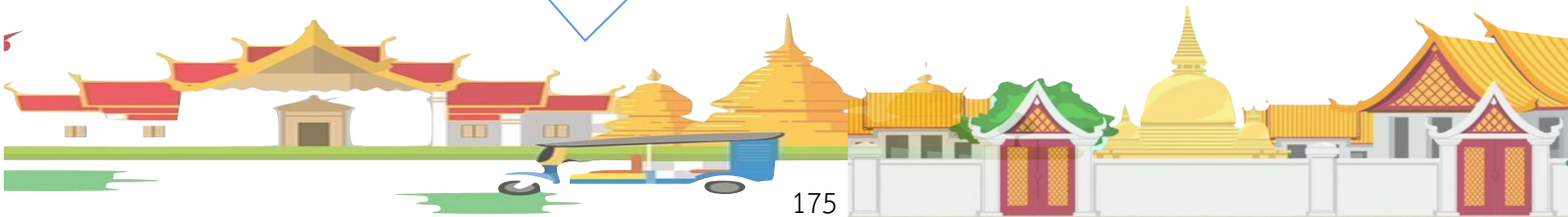
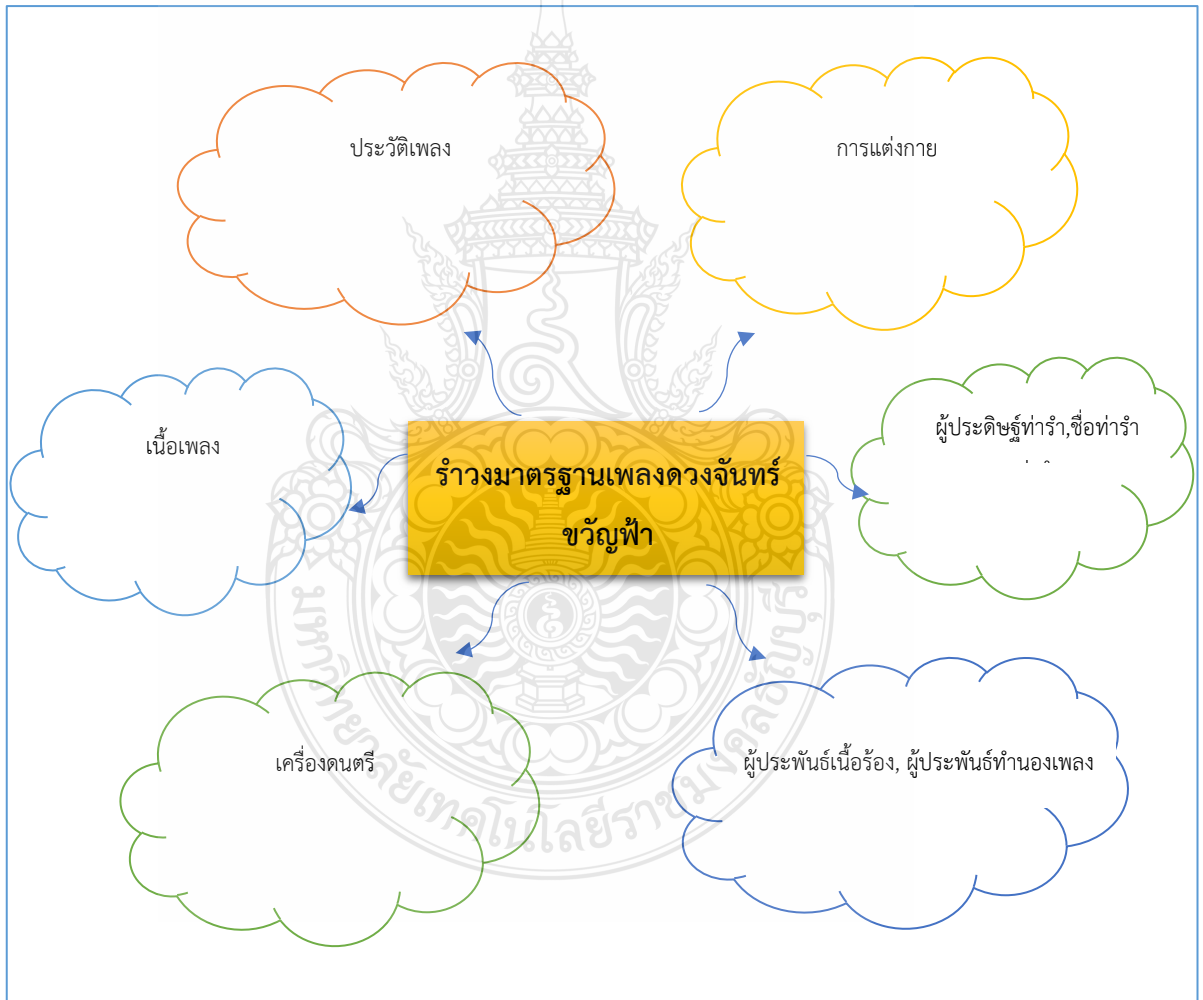

ใบงานที่ 3

ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

คำชี้แจง: ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม เป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6-8 คน วิเคราะห์เนื้อหา รวบรวมมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้ (10 คะแนน)

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก
3. ศึกษาข้อมูลจากใบความรู้
4. จัดทำแผนผังความคิด (Mind mapping)
5. นำเสนอหน้าชั้นเรียน

แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย		มีการ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น		ส่งงานตรง เวลา		สรุปผลการ ประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน

ใบงานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565
คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม	
		ความถูกต้องของเนื้อหา					การนำเสนอ					รูปแบบชิ้นงาน					การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		20
1																							
2																							
3																							
4																							
5																							
6																							
7																							
8																							
9																							
10																							

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพความรู้

ร.ก.	รายการประเมิน	ด้านความรู้				ปรับปรุง(1)
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	
1	ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 1 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 2 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 3 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 4จุดขึ้นไป
2	การนำเสนอ	การนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจในเนื้อหาได้สมบูรณ์	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 1 ส่วน	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 2 ส่วน	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 3 ส่วน	มีข้อบกพร่องในการนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อความเข้าใจใน 4 ส่วนขึ้นไป
3	รูปแบบชิ้นงาน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามที่กำหนด มีความสมบูรณ์ครบถ้วน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 1 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 2 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 3 จุดขึ้นไป	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 4 จุดขึ้นไป
4	การสืบค้นข้อมูล	ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนทุกประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 1 ประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 2 ประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 3 ประเด็น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 4 ประเด็นขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ศิลปะ สาระนาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การขับร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เป็นเพลงอัตราจังหวะ 2 ชั้น ผู้ประพันธ์บทร้อง คือ ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง คือ ครูเอื้อ สุนทรสนาน มีลักษณะการร้อง ประกอบทำนองเพลง มีบทบาทสำคัญความรู้สึกรักชาติสะท้อนวิถีชีวิต ชื่นนำความคิดด้วยคติสอนใจที่ สอดแทรกในการแสดง กล่าวถึงในเวลาค่ำคืนท้องฟ้ามีดวงจันทร์ประจําอยู่ ในใจของชายก็มีหญิงอันเป็น สดุดีที่รักประจําอยู่เช่นกัน สิ่งที่เกิดขึ้นนัยย่องไว้ก็คือ ชาติไทยที่เป็นเอกราชมีอิสระแก่ตนไม่ขึ้นกับใคร

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ

3. สาระการเรียนรู้

1. ปฏิบัติการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

- ความหมายของเนื้อเพลง
- จังหวะทำนองเพลง

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
2. ผู้เรียนปฏิบัติการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. ให้ผู้เรียนทบทวนประวัติความเป็นมาและรูปแบบการแสดงเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า แล้วให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า จะสอนร้องมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า จากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยเปิด Power Point เนื้อเพลงประกอบการสอนเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า และให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลงอภิปรายร่วมกัน

หลังจากนั้นจึงสาธิตการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ให้ผู้เรียนฟังและให้คำแนะนำกับ ผู้เรียนในการสังเกตจุดสำคัญของเนื้อร้อง และให้ผู้เรียนร้องตามผู้สอนที่ละท่อน

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนสรุปความหมายของเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า แล้วให้ผู้เรียนฟังเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยเปิดสื่อวีดิทัศน์เนื้อเพลงและสาธิตการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าที่ละวรรค ให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลงตามผู้สอนที่ละวรรคโดยปรบมือเข้าจังหวะอย่างช้าๆ จนจบเพลง จากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้ผู้เรียนสลับกันร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะสลับกันโดยเริ่มจาก

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติการร้องเพลง และให้กลุ่มที่ 2 ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 ปฏิบัติการร้องเพลง และให้กลุ่มที่ 1 ปรบมือให้จังหวะทำสลับกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนได้แบ่งเนื้อเพลงออกเป็น 2 ช่วง แล้วให้ผู้สอนเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 18-20 คน คละตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ฝึกการขับร้องโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการฝึกปฏิบัติการขับร้อง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ฝึกปฏิบัติการร้องและปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่เนื้อร้อง “ดวงจันทร์ขวัญฟ้า” ถึงเนื้อร้องที่ว่า “แต่ขวัญฟ้าประจําใจ”

กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติการร้องและปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่เนื้อร้อง “ที่เถิดทูนคือชาติ” ถึงเนื้อร้องที่ว่า “คือขวัญฟ้าใจพี่เอย” เมื่อผู้เรียนปฏิบัติการร้องได้จึงร้องเข้ากับทำนองเพลง จนครบทุกกลุ่ม

2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 4 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ให้เวลา 10 นาที

ขั้นสรุปบทวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาร่วมกันอภิปรายและทบทวนข้อมูลในใบงานที่ 4 และทบทวนการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าร่วมกัน ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อมูลและการร้องเพลงที่บกพร่องให้กับผู้เรียนและเน้นย้ำให้ปฏิบัติกรร้องให้ถูกต้องตามจังหวะ ทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

2. ให้ผู้เรียนร้องเพลงร่วมกันและปรบมือให้ถูกจังหวะตั้งแต่ต้นจนจบ จนสามารถจำเนื้อเพลงและร้องได้ถูกต้อง หลังจากนั้นให้แต่ละแถวสลับกันร้องเพลงพร้อมปรบมือเข้าจังหวะตั้งแต่ต้นจนจบจนครบทุกแถว

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

- 1) ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 4 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- 2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสอปร้องเพลงที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

ประเมินผลโดย

- 1) ตรวจใบงานที่ 4 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าในแบบประเมิน
- 2) ประเมินการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าในแบบประเมินที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

9. สื่อ/อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
2. ใบงานที่ 4 ความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
3. แบบประเมินการปฏิบัติกรร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
4. แบบประเมินใบงานที่ 4 ถอดความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
5. แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

11. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

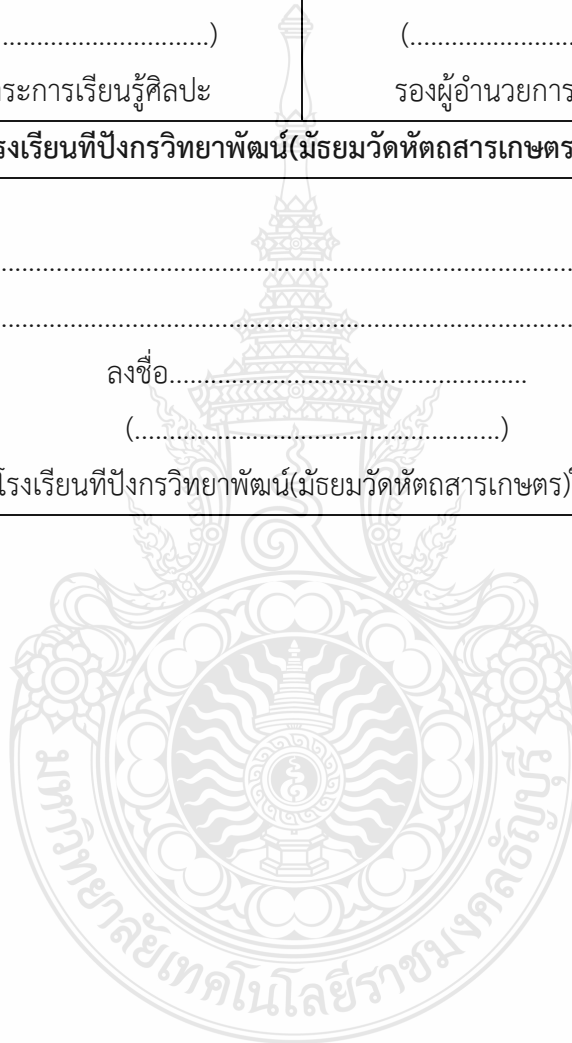
(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

ครู ค.ศ.1

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	

ใบงานที่ 4

ถอดความหมายเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

คำชี้แจง: จงอธิบายความหมายของเนื้อร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้ามาพอสังเขป (10 คะแนน)

1. จากเนื้อร้องที่ว่า “ดวงจันทร์ขวัญฟ้า ขึ้นชีวาขวัญพี่ จันทรประจําราตรี แต่ขวัญพี่ประจําใจ” มีความหมายและนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากเนื้อร้องที่ว่า “ที่เทิดทูนคือชาติ เอกราชอธิปไตย ถนอมแบบสันทิโน คือขวัญใจพี่เอย” มีความหมายและนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความ รับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับ มอบหมาย		มีการ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น		ส่งงานตรง เวลา		สรุปผลการ ประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

- ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน

ใบงานที่ 4 ถอดความหมายเพลงดวงจันทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม
		ความถูกต้องของเนื้อหา					นำเสนอตามเวลาที่กำหนด					รูปแบบชิ้นงาน					การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพความรู้

ร.ก.	รายการประเมิน	ด้านความรู้				ปรับปรุง(1)
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	
1	ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 1 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 2 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 3 จุด	เนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ไม่ถูกต้อง 4จุดขึ้นไป
2	นำเสนอตามเวลาที่กำหนด	นำเสนอผลงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 1 นาที	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 2 นาที	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 3 นาทีขึ้นไป	นำเสนอผลงานเกินเวลาที่กำหนด 4 นาทีขึ้นไป
3	รูปแบบชิ้นงาน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามที่กำหนด มีความสมบูรณ์ครบถ้วน	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 1 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 2 จุด	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 3 จุดขึ้นไป	รูปแบบชิ้นงานถูกต้องตามกำหนด แต่ขาดความสมบูรณ์ 4 จุดขึ้นไป
4	การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี	ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดี	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 1 ส่วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 2 ส่วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองแต่บางครั้งส่งผลกระทบต่อผู้อื่น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 3 ส่วน มีการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์ต่อตนเองแต่บางครั้งต้องได้รับคำแนะนำจากผู้อื่น	ข้อมูลขาดความสมบูรณ์ 4 ส่วนขึ้นไป มีการใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสมต้องแนะนำ กระตุ้นและควบคุมตลอดเวลา

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการขับร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม
		เนื้อร้องถูกต้อง					จังหวะถูกต้อง					ทำนองถูกต้อง					อักขระถูกต้อง					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

ร.ร.	รายการประเมิน	ด้านทักษะการขับร้องเพลงรำซิมารำ				
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง(1)
1	เนื้อร้องถูกต้อง	ร้องเพลงได้ถูกต้อง เสียงชัดเจน	ร้องเพลงได้ แต่ร้องผิด 1 ครั้ง ออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลงได้ แต่ร้องผิด 2 ครั้ง ออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลงได้ แต่ร้องผิด 3 ครั้ง ออกเสียงชัดเจน	ร้องเพลงแต่ร้องผิดตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
2	จังหวะถูกต้อง	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะและปรบมือตามจังหวะถูกต้องครบถ้วน	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะแต่ปรบมือผิด 1 จังหวะ	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะแต่ปรบมือผิด 2 จังหวะ	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะแต่ปรบมือผิด 3 จังหวะ	ร้องเพลงได้ตรงตามจังหวะ ปรบมือผิด ตั้งแต่ 4 จังหวะขึ้นไป
	ทำนองถูกต้อง	ร้องทำนองเพลงได้ถูกต้องชัดเจน	ร้องทำนองผิด 1 ช่วง	ร้องทำนองผิด 2 ช่วง	ร้องทำนองผิด 3 ช่วง	ร้องทำนองผิด 4 ช่วงขึ้นไป
	อักขระถูกต้อง	ออกเสียงอักขระถูกต้องครบถ้วน	ออกเสียงอักขระผิด 1 คำ	ออกเสียงอักขระผิด 2 คำ	ออกเสียงอักขระผิด 3 คำ	ออกเสียงอักขระผิด ตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ศิลปะ สาระนาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เพลงรำชิมารำ ซึ่งประกอบด้วยนาฏยศัพท์ คือการย่อเท้า การวางเท้า ภาษานาฏศิลป์ คือท่ารำข้างประสานงาและท่ารำจันทร์ทรงกลด เป็นรำประเภทรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 4 คู่ (8 คน) เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชายหญิง เดินรำเป็นวงกลมเวียนซ้ายไปขวา (ทวนเข็มนาฬิกา) กระทบรำมีการกำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน กระทบรำรำมีสัมพันธ์หมู่ในการรำและการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.1/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง

ศ 3.1 ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่ายๆ

3. สาระการเรียนรู้

1. การปฏิบัติท่ารำ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

- นาฏยศัพท์ (ส่วนเท้า) การย่อเท้า การวางเท้า
- ภาษานาฏศิลป์ ท่ารำข้างประสานงาและท่ารำจันทร์ทรงกลด
- การปฏิบัติท่ารำประกอบเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำ นาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์ได้
2. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- รักความเป็นไทย

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. ผู้สอนเปิดวีดิทัศน์ให้ผู้เรียนชมเกี่ยวกับภาพรวมของการแสดงเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ชมนี้มีลักษณะของการแสดงเป็นอย่างไร” จากนั้นผู้สอนบอกลักษณะท่าร่าที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าใช้ท่าร่าจันทร์ทรงกลดและท่าข้างประสานงาและสาธิตท่าร่าตามที่ได้ชม จากนั้นให้ผู้เรียนทบทวนการร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า 1 รอบ

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนใช้วิธีการสาธิตการปฏิบัติท่าร่า โดยให้ผู้เรียนสังเกต และปฏิบัติตามทีละท่า โดยเริ่มจากขั้นตอนการฝึกปฏิบัติท่าร่า ดังนี้

- ฝึกนาฏยศัพท์ (ส่วนเท้า) คือ การย่อเท้า การวางเท้า โดยผู้สอนสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม โดยย่อเท้าอยู่กับที่

- ฝึกภาษานาฏศิลป์ คือ ท่าร่าข้างประสานงา และท่าร่าจันทร์ทรงกลดโดยผู้สอนสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

- การปฏิบัติท่าร่าเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามทีละท่าในแต่ละวรรคอย่างช้าๆ เริ่มเดินออกก่อนทำนองเพลงเดินเป็นวงกลม จากนั้นผู้หญิงไหว้ผู้ชายรับไหว้และเริ่มปฏิบัติท่าร่า โดยทั้งชายและหญิงเริ่มย่อเท้าซ้าย ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ดวงจันทร์” และวางหลังเท้าขวา ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ขวัญฟ้า” หันหน้าออกจากวงก่อน มือปฏิบัติท่าข้างประสานงา จากนั้นย่อเท้าซ้าย ขวา เท้าซ้ายวางหลัง ตรงเนื้อร้องที่ว่า “ชื่นชีวาขวัญฟ้า” มือปฏิบัติท่าจันทร์ทรงกลดแปลงหันหน้าเข้าวง ปฏิบัติมือและเท้าเช่นนี้สลับกันจนจบเพลง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองทีละท่าในแต่ละวรรคโดยผู้สอนเป็นผู้คอยแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติท่าร่าของผู้เรียนให้เกิดความสวยงาม จนจบเนื้อเพลง จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มละ 18-20 คน จับคู่ชายและหญิง คละความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการฝึกปฏิบัติท่าร่า ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ฝึกปฏิบัติท่าร่าตั้งแต่ท่าออกจนถึงเนื้อร้อง “แต่ขวัญฟ้าที่ประจำใจ”

กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติท่าร่าตั้งแต่เนื้อร้อง “ที่เกิดทุนคือชาติ” ถึงเนื้อร้องที่ว่า “คือขวัญใจพี่เอย” เมื่อผู้เรียนปฏิบัติท่าร่าได้จึงร่าเข้ากับทำนองเพลง จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นสรุปบททวน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายและสาธิตการปฏิบัตินาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์ และปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้าหน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่มให้ผู้สอนและเพื่อนๆ ชม โดยผู้สอนจะช่วยแก้ไขท่ารำที่บกพร่องให้กับผู้เรียน และเน้นย้ำให้ปฏิบัติท่ารำให้ถูกต้องสวยงามตามจังหวะและทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันร้องเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งและสลับท่ารำในแต่ละกลุ่มจนปฏิบัติครบทุกกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนร้องเพลงและปฏิบัติท่ารำเองจนสามารถจำท่ารำได้ จึงให้ปฏิบัติท่ารำเข้ากับทำนองเพลงจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

- 1) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำนาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์
- 2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสอบปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ตั้งแต่ทำออกจนจบเพลงที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

ประเมินผลโดย

- 1) ประเมินการสาธิตการปฏิบัติท่ารำ นาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์
- 2) ประเมินการปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ตั้งแต่ทำออกจนจบเพลงที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

9. สื่อ/อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
2. แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า ตั้งแต่ทำออกจนจบเพลง ในแบบประเมินที่ละกลุ่มจนครบทุก

10. แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube
3. แบบประเมินการสาธิตการปฏิบัติท่ารำ นาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
4. แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านรักความเป็นไทย

11. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

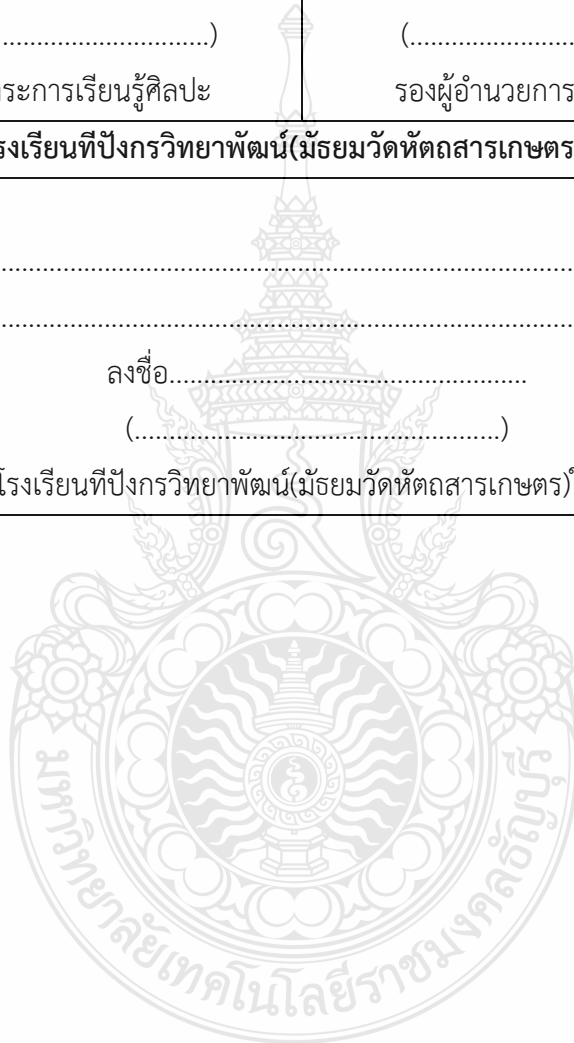
(นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ)

ครู ค.ศ.1

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	รองผู้บริหาร
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ</p>	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ</p>
<p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	
<p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปังกวิทยาพัฒนา(มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ</p>	

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านรักความเป็นไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	มีมารยาทในการเรียน		ใช้วาจาถูกต้อง		มีสัมมาคารวะ		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการสาธิตนาฏยศัพท์ ภาษานาฏศิลป์ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	นาฏยศัพท์		ภาษานาฏศิลป์		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ																				รวม		
		ทำรำถูกต้อง					จังหวะถูกต้อง					ความสัมพันธ์คู่					ความพร้อมเพรียง							
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		20	
1																								
2																								
3																								
4																								
5																								
6																								
7																								
8																								
9																								
10																								

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีความคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวปรีญา ทรัพย์ยุทธ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
 คะแนน 6 – 8 ระดับคุณภาพ 3 ดี
 คะแนน 4 – 5 ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
 คะแนน ไม่ต่ำกว่า 3 ระดับคุณภาพ 1 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 – 10	ดีมาก
6 – 8	ดี
4 – 5	พอใช้
1 – 3	ควรปรับปรุง

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

ร.ร.	รายการประเมิน	ด้านทักษะการขับร้องเพลงรำซิมารำ				
		ดีเยี่ยม (5)	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง(1)
1	ท่ารำถูกต้อง	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องตรงตามเนื้อร้อง ท่ารำอ่อนช้อยสวยงาม	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 1 ครั้ง ท่ารำอ่อนช้อยสวยงาม	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 3 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ตรงตามเนื้อร้อง 4 ครั้งขึ้นไป
2	จังหวะถูกต้อง	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 1 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 3 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามจังหวะและทำนองตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
3	ความสัมพันธ์คู่	กระบวนท่ารำมีความสัมพันธ์กับคู่รำตลอดทั้งเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 1 ช่วงเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 2 ช่วงเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 3 ช่วงเพลง	กระบวนท่ารำขาดความสัมพันธ์กับคู่ 4 ช่วงเพลงขึ้นไป
4	ความพร้อมเพรียง	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเพรียงกันทุกท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 1 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 3 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำไม่พร้อมเพรียงกัน 4 ครั้งขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวปรียา ทรัพย์ยุทธ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2537
ที่อยู่	16/2 ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศษ.บ. (ศึกษาศาสตร์บัณฑิต) วิชาเอกนาฏศิลป์ไทยศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2561-ปัจจุบัน
เบอร์โทรศัพท์	061-9541592
อีเมล	preeya_s@mail.rmutt.ac.th

